

בית משפט לעניני משפחה בפתח תקווה

17 יול 2023
30204-07-20

פס"ד בתביעות לחלוקת זמני שהות
מזונות קטינים ותביעה רכושית

מורן ואלך-ניסן

השופטת

התובעת (להלן: "האישה") ר.ל.
ע"י עו"ד אמיר זבולון

- נגד -

הנתבע (להלן: "האיש") ל.ל.
ע"י עו"ד מורן גוהר

פסק דין

לפני הכרעה בארבעה הליכים תלויים ועומדים בין הצדדים: שני תיקים העוסקים בעניני הקטינים, והוגדרו ע"י הצדדים כתביעות "משמורת" (תיק מס' 30180-07-20 שהוגש ע"י האישה, ותיק מס' 20271-10-20 שהוגש ע"י האישה); תיק מס' 30215-07-20 לעניין מזונות הקטינים שהוגש ע"י האישה; וכן תיק מס' 30204-07-20 שהוגדר ע"י האישה כ"תביעה רכושית ופירוק שיתוף, ואיזון לא שוויוני בהתאם להוראות סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון".

בין לבין, התנהל בין הצדדים הליך יישוב סכסוך, שקדם להגשת התביעות, וכן שתי בקשות לצווי הגנה שהוגשו ע"י האישה כנגד האיש, בתיק ה"ט 14006-09-20 ובתיק ה"ט 54497-11-21.

רקע עובדתי בתמצית

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

1. הצדדים נישאו כדמו"י בחודש פברואר 2010 ומנישואין אלו התברכו בשני ילדים, א., ילידת דצמבר 2012, כבת עשר שנים וחצי, ו-ב., יליד דצמבר 2019, כבן שלוש שנים וחצי (להלן: "הקטינה" ו-"הקטין" או "הקטינים" בהתאמה).
2. הצדדים עדיין מתגוררים בדירה המצויה בבעלותם המשותפת עליה רובצת משכנתא, ברח' _____ ב _____ (להלן: "הדירה"), אולם לא בו זמנית אלא תחת הסדר של "נסטינג". בדיון מיום 25.11.21 בתיק ה"ט-54497-11-21, הסכימו הצדדים לפירוק השיתוף בדירה. נקבע, כי אם הצדדים לא יצליחו להגיע להסכמות בעניין מכירת הדירה בכוחות עצמם, ימונו באי כוחם ככונסי נכסים, והליכי הכינוס יבוצעו בלשכת ההוצל"פ. ביום 19.01.23, מונו באי כוחם של הצדדים ככונסי נכסים לצורך מכירת הדירה.
3. יצוין, כי כתבי הטענות מטעם הצדדים היו רוויים בהאשמות הדדיות, ובפרט תצהיר עדות ראשית מטעם האישה, שמנה 20 עמודים וכלל פרטי פרטים מיותרים של סיטואציות מחיי הנישואין ותיאור הבגידה הנטענת של האיש, על אף שלחלק ניכר מהפרטים הללו אין כל רלוונטיות להכרעות שלפניי.
טענות האישה לעניין הקטינים
4. כאמור, כל אחד מהצדדים הגיש תביעה לקבלת משמורת בלעדית על הקטינים. למען הנוחות, תאוחדנה טענות הצדדים בשתי התביעות התלויות ועומדות לעניין הקטינים.
5. לטענת האישה, במהלך חיי הנישואין, האיש היה אליים כלפיה מילולית ורגשית, והיה מטיח בה האשמות בלתי פוסקות על תפקודה כאישה לעיני הקטינים ובאוזניהם. באחת הפעמים אף הוזמנה משטרה על ידי השכנים, לנוכח צעקותיו הרמות של האיש. האיש הורחק מספר פעמים מהבית, למשך מספר ימים כל פעם ע"י המשטרה, בשל תלונות של האישה על התנהגות אלימה וכן הורחק למספר ימים במסגרת בקשה לצו הגנה.
6. הצדדים חלוקים ביחס לאופן חינוכם של הקטינים. כך למשל, האיש לא הסכים לרשום את הקטינה למעון או צהרון, למרות העובדה ששני הצדדים עובדים מחוץ לבית. האיש לא הסכים, כי הקטינה תעבור אבחון, חרף המלצות הגנת, שכן לשיטתו "עושים לילדה כתם בחיים שלה". לאחר שהתרצה לעשות לקטינה אבחון ניתנו המלצות על סדרת מפגשים עבור הקטינה, אולם המפגשים לא התממשו, לאחר שהאיש הטיל וטו על קיומם. האיש התנגד גם לרישומו של ב. לצהרון, ולאחר שכבר הוסכמו השגות בדבר רישום לצהרון, הוא מתעקש להוציא את הקטין מהצהרון בימים שלו בשעה 12:00, כשהוא משבש את שנת הצהריים שלו.
7. האיש בגד באישה עם אמה של חברתה הטובה ביותר של הקטינה, כאשר הקטינה נחשפה לבגידת האיש באישה, באמצעות הודעה קולית שנשלחה לאיש מאותה אישה, ומאז הקטינה חשה אחראית לסכסוך בין ההורים.

8. האישה מגדף את האישה ובני משפחתה באוזני הקטינה; האישה סובלת ממצבי רוח קיצוניים, ולעיתים קרובות חווה התקפי זעם שלאחריהם הוא מתנהג כאילו לא קרה כלום ומרעיף אהבה בקיצוניות. האישה נוהגת בצורה רשלנית כשהוא שווה עם הקטינים. כך למשל, האישה שאירוסים קפה רותח ללא השגחה, והקפה נשפך על ב. ונגרמו לו כוויות בדרגה 2 בפניו, בכתפו ובחזה.
9. האישה הודיעה לאיש על רצונה להתגרש, ובתגובה, האישה הצהיר בפניה כי יעשה לה את המוות וימרר לה את החיים, וכך הוא עושה בפועל. האישה מערב את הקטינה בסכסוך המשפטי מבלי להתחשב בטובתה, ומנסה להסית אותה כנגד האישה. האישה מעביר לקטינה מסרים הפוגעים בסמכות ההורית של האישה וכתוצאה מכך הקטינה החלה לגדף את האישה ואף להכותה. הקטינה הייתה עדה להתנהלות בריונית של האישה כלפי צד שלישי וכן לקטטה (אחת מיני כמה) בין האישה לצד שלישי אחר, מבלי שהאיש נתן דעתו לכך שהקטינה נחשפת לאלימות.
10. הקטינה חוששת לשוחח עם האישה ליד האישה, החלה להפגין בעיות התנהגותיות בבית הספר, וכן החלה לסבול מעליה במשקל עודף וחרדות, בשל התכנים להם היא נחשפת מצד האישה. האישה התנגד למתן טיפול רגשי לקטינה, וגם לאחר שניתנה החלטה בדבר מתן טיפול, הטיפול נפסק בשל לחצים מצד האישה על הקטינה.
11. לאיש אין את היכולת והמסוגלות ההורית הנדרשת לקבלת החלטות מורכבות הנוגעות לטיפול בקטינים, על מנת לשמש כמשמורן בלעדי או לטפל בקטינים בחלוקת שהות שווה. משכך יש להורות כי משמורת הקטינים תהא בידי האישה.
12. מתחילת ההליכים, הצהיר האישה כי הוא עובד בלילות כנהג מונית, ושעות עבודתו אינן מתיישבות עם האחריות ההורית הנדרשת ממנו.
13. בסיכומי האישה נטען, כי האישה נהנה מנחיות שבסידור "נסטינג" שכן הוא מקבל אחריות על הקטינים בבית מסודר ונקי, בגדי הילדים מקופלים, האוכל נרכש ובושל, וספק רב אם יוכל לקיים כלכלת בית עצמאית לצורך קיום זמני שהות שווים, לאחר פירוק השיתוף בבית. **טענות האישה לעניין הקטינים:**
14. במהלך חיי הנישואין, היו לאישה התפרצויות זעם, במהלכן הייתה צועקת, מקללת ונוהגת באלימות פיזית, הן כלפי האישה והן כלפי הקטינה. האישה הייתה משפילה את האישה לעיני הקטינה וכאשר הבית לא היה מתנהל לפי תכתיביה, הייתה מאבדת עשתונותיה. האישה מחנכת את הקטינה ביד קשה, מרבה לכעוס עליה, להענישה ולא פעם אף הפעילה נגדה אלימות פיזית. התנהגות זו מצלקת את נפשה של הקטינה וגורמת לה לפחד מהאישה.

15. האיש בחר לעבוד בעבודה בה יוכל לנהל את סדר יומו, כדי לקבל את הקטינים כשהם שבים ממסגרת החינוך, בעוד האישה התעקשה כי הקטינה תתחנך בצהרון; האישה מזניחה את הקטינים וכמעט אינה נמצאת בבית, עובדת עד מאוחר ואין בעיניה חשיבות לזמן משותף עם הקטינים, שכן היא בוחרת לנצל את זמנה הפנוי לבילויים אישיים.
16. האיש היה אמון על גידול הקטינה, מאז שמלאו לה חצי שנה והאישה שבה לעבודתה ועד לכניסתה לגן בגיל שנה ותעשה חודשים, כך שהקשר בינו לבין הקטינה הדוק ומיוחד.
17. מאז החל המשבר בין הצדדים, האישה פעלה להרחיק את הקטין מהאיש. האישה הייתה לוקחת את הקטין עמה לעבודה, כאשר הקטין שוכב שעות בעגלה בחוסר מעש, או לחלופין מותירה את הקטין אצל אמה ואף נשאר ללון בבית אימה עם הקטין, כשהיא מונעת מהאיש לשהות עמו, חרף היותו פנוי לגדלו, כשם שגידל את הקטינה. האישה אף מנעה מהאיש לקיים זמני שהות הכוללים לינה עם ב., בטענות כוזבות, לרבות היאחזות בהנקה כתירוץ לכך שהקטין לא יוכל ללון עמו.
18. האישה לא תפקדה מעולם כאישה וכרעה ובמהלך כל השנים כמעט ולא נכחה בבית, בזמן שהאיש היה אחראי על ניהול משק הבית לרבות טיפול ודאגה לקטינים על כל המשתמע מכך. האיש מצוי בקשר עם כל הגורמים המטפלים בקטינים, בעוד האישה עסוקה בקידום הקריירה שלה.
19. קודם להליכים המשפטיים, האישה הציעה לאיש הסכם גירושין בחלוקת זמני שהות שווה, כך שברור שכל ההליך המשפטי והקשיים שמערימה האישה, נועדו רק לפגוע באיש. האישה מנסה להציג את האיש באור שלילי, כאדם אלים, בעוד שכל ההליכים שפתחה בגין הטרדה מאיימת התגלו ככוזבים. העובדה, כי הצדדים עדיין מתגוררים יחד והאישה הסכימה לזמני שהות שווים מעידה כי האישה מנצלת לרעה את זכות הגישה לערכאות.
20. האישה עושה שימוש במקרים לא נעימים שעבר האיש, כדי להציגו באור שלילי, כגון האירוע שבו הותקף בעבודתו ע"י נוסע שיכור וחבריו.
21. מאחר והאיש נושא בכל נטל גידול הקטינים הוא ההורה הדומיננטי בחיי הקטינים, והקטינים מורגלים בנוכחותו, יש לשמור על המצב הקיים ולקבוע כי המשמורת הבלעדית על הקטינים תהיה בידי האיש, תוך קביעת זמני שהות בין האישה לקטינים. **טענות האישה לעניין מזונות קטינים**
22. הצדדים מתגוררים בדירה משותפת, עליה רובצת משכנתא שיתרתה עומדת על 848,354 ₪ נכון ליום 28.06.20, וההחזר החודשי בגינה עומד על כ- 4,400 ₪ לחודש. הדירה נרכשה מקבלן, באמצעות סיוע כספי מהורי הצדדים, כאשר הורי האישה העניקו לצדדים הלוואה בסך של 150,000 ₪, ואילו הורי האיש העניקו לצדדים הלוואה בסך של 70,000 ₪.

23. בתחילת חייהם המשותפים וחרף התנגדות האישה, האיש התפטר ממשרתו בבנק, בחר לפתוח חנות למזון וצויד לבעלי חיים ב_____ ועבד כזכין של רשת כעוסק מורשה; לאחר תקופה בת 4.5 שנים, סגר האיש את החנות בשל ניהול כושל של העסק והחל בהליכי פשיטת רגל, לאחר שבעל הרשת, הגיש תביעה כנגד האיש. הליך הפש"ר הסתיים בחודש דצמבר 2019, לאחר שהאישה השקיעה מאמצים רבים לסייע כלכלית, לרבות נטילת הלוואה נוספת מהוריה, על מנת לקדם מתן צו הפטר.

24. לאחר שסגר את עסקו ובמקביל להליך הפש"ר, שכר האיש מונית והחל לעבוד בלילות, החל משעה 20:00 לערך ועד 04:00-05:00 לפנות בוקר. החברה בה מועסק האיש לכאורה כשכיר, מנפיקה עבורו תלוש פיקטיבי בסך של 6,000 ₪ לחודש, אולם לאיש הכנסות נוספות מעבודתו זו: הן המחאות עלומות אותן הוא מקבל מצדדי ג' והן כסף במזומן, המופקד אף הוא לחשבון הבנק המשותף. בחודשים האחרונים פעל האיש שלא לקבל תלושי שכר, בשל רצונו להפחית את הכנסותיו המוצהרות, על מנת להגיש תביעה לדמי אבטלה, ככל הנראה בניסיון להתגונן מפני תביעת המזונות. לאישה אין ידיעה באשר לגובה הכנסתו המדויק של האיש, אולם ההפקדות שביצע האיש בעבר מלמדות על הכנסה בסך חודשי כולל הנע בין 12,000 ל-15,000 ₪ נטו בחודש, הכוללים סך של 6,000 ₪ לחודש כמשכורת מחברת מונית בשם X ויתר ההכנסות מתקבלות באמצעות מזומן והמחאות. נוסף על כך, משתכר האיש כספים נוספים במזומן שאינם מדווחים ואינם מופקדים לחשבון הבנק.

25. האישה מועסקת כשכירה בתפקיד מנהלת משאבי אנוש בחברה שעיסוקה בתחום טכנולוגיות מידע ותקשורת. האישה משתכרת סך חודשי ממוצע של 6,300 ₪ נטו. במהלך השנה שקדמה להגשת התביעה, שהתה האישה בחופשת לידה במהלכה נגבו תשלומים שונים שהשפיעו על שכרה, אולם שכרה החודשי הרגיל עומד על סך של כ- 9,500 ₪ נטו לחודש.

26. קיים פער ניכר בגובה השתכרותם של הצדדים, כאשר הלכה למעשה האישה משתכרת כמחצית מסך השתכרותו של האיש. האיש אף אינו מממש את פוטנציאל השתכרותו, שכן הוא עובד רק בלילות כ-8 שעות בלבד, והוא יכול לעבוד גם בשעות היום ואף לעבוד בעבודה נוספת.

27. נוכח המצוקה הכלכלית אליה הוביל האיש את המשפחה, סייעו הוריה של האישה כלכלית לא פעם לצדדים, לרבות בתשלומים עבור הבדיקות שנדרשו במהלך טיפולי הפוריות וכן בתשלום חשבונות שוטפים, תוך שהורי האיש ישבו בחיבוק ידיים. במהלך הליך הפש"ר, במשך כשלוש שנים, הורי האישה נהגו להפקיד לחשבון המשותף של הצדדים סך של 1,000 ₪ מדי חודש.

28. החשבון המשותף רשום על שם האישה, נוכח הליך הפש"ר. עד לקבלת ההפטר, החשבון המשותף נוהל על ידי האיש; האיש פלט באוזני האישה, כי

הנחו אותו שלא להפקיד לחשבון הבנק המשותף יותר מסך חודשי של 5,000 ₪.

29. במשך שלוש שנים, שילם האיש לקופת הפש"ר סך של כ- 3,160 ₪ לחודש בכסף מזומן שהיה ברשותו ולא בא לידי ביטוי במסגרת הפקדותיו לחשבון הבנק, קרי, לאיש כספים במזומן, נוסף להכנסותיו המופקדות לחשבון הבנק.

30. האישה העמידה את צרכי הקטינה על סך של 3,385 ₪ לחודש, ואת צרכי הקטין על סך של 3,815 ₪ לחודש, לא כולל מחצית הוצאות רפואיות והוצאות חינוכיות. האישה העמידה את הוצאות המדור ואחזקתו על סך חודשי של 7,246 ₪, בתוכו נכללו תשלום המשכנתא, מנוי לעיתון ידיעות אחרונות ואבזור הבית לרבות מוצרי חשמל. האישה עותרת לחיוב האיש בסך חודשי של 2,898 ₪ השווה ל- 40% מהוצאות המדור ואחזקתו. **טענות האיש לעניין מזונות הקטינים**

31. תביעת המזונות הוגשה ע"י האישה בחוסר תום לב ובחוסר גילוי נאות, שכן האישה דורשת מזונות ומדור בסכום כולל של 10,098 ₪ לחודש, בעוד האיש משתכר כ-6,000 ₪ נטו לחודש, ובשל משבר הקורונה, יש ירידה בהכנסתו.

32. בחודש ינואר 2020, האישה הציגה בפני האיש הסכם שלום בית ולחילופין גירושין, בו דרשה מזונות ומדור עבור הקטינים בסך כולל של 3,000 ₪ לחודש, ואילו כיום בקשתה הכפילה עצמה פי שלוש.

33. טענות האישה סותרות שכן מחד, טוענת לרמת חיים גבוהה, לרבות הוצאות חודשיות לטובת מסעדות יוקרה (1,700 ₪), צעצועים בעלות גבוהה וחופשות בבתי מלון, ומאידך, טוענת שנאלצו להסתייע בהוריה, נוכח קשיים כלכליים.

34. לצדדים אין כל הלוואות שהתקבלו מהוריה של האישה, שכן כל סיוע כלכלי שקיבלו מהורי האישה היה במתנה והורי האישה חתמו על כתב ויתור על כל חוב כספי שיש לצדדים כלפיהם.

35. הוצאות הקטינים המפורטות ע"י האישה מופרזות ומנופחות ולא צורפו כל אסמכתאות לתמיכה בהוצאות הנטענות. האישה צירפה תדפיסי עו"ש, המלמדים על בזבזיה הרבים לטובת צרכיה האישיים ולא לטובת צרכי הקטינים.

36. מצבם הכלכלי של הצדדים רעוע, בשל חוסר אחריותה של האישה, שהמשיכה לבזבז גם כאשר האיש נקלע להליך פש"ר. לצדדים הלוואות לבנק בסך 57,383 ₪, ויתרת חובה בסך 23,169 ₪.

37. האיש משתכר מעבודתו כנהג מונית בחברת X סך חודשי של 6,000 ₪. בשל הקורונה הכנסתו פחתה ואינה יציבה כלל. לאיש אין הכנסות לא מדווחות. האיש פעל לקבלת דמי אבטלה, אך בקשתו נדחתה.
38. האישה משתכרת מעבודתה כמנהלת משאבי אנוש סך של 10,000 ₪ לחודש, וכן מקבלת ממקום עבודתה מימון רכב בסך של 3,000 ₪, דלקן ושלל הטבות רבות, כך שבשקלול ההטבות ממקום עבודתה התובעת משתכרת סך חודשי של 15,000 ₪ לערך. לצדדים פערי השתכרות מהותיים, שכן האישה מרוויחה כפול מהאיש, כאשר עבודתה קבועה ויציבה, בניגוד לעבודתו של האיש.
39. האיש עותר למשמורת בלעדית על הקטינים, שכן לאישה אין את היכולת או המסוגלות לגדל את הקטינים ולפי התנהלותה בחיים המשותפים, אינה רוצה בכך. ככל שתתקבל תביעתו למשמורת בלעדית, הרי שלא יושת עליו תשלום מזונות וכן מבוקש שקצבאות הקטינים מהמוסד לביטוח לאומי תועברנה לחשבון האיש.
40. האיש ביקש להורות כי כל צד יישא במזונות הקטינים בעת שהותם עמו, מבלי שיושת עליו חיוב מזונות. לחילופין, ביקש להורות על חיובו במזונות הכרחיים של הקטינים עד הגיעם לגיל 6, במינימום הקבוע בפסיקה, בהתחשב במצבו הכלכלי הרעוע לעומת מצבה הכלכלי השפיר של האישה. לאחר גיל 6, יש להורות כי כל צד יישא ישירות בהוצאות הקטינים תלויות השהות והצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות שאינן תלויות שהות. **טענות האישה בהליך הרכושי**
41. חלק הארי מטענות האישה בהליך זה הוא חזרה על טענותיה בתביעת המזונות ובתביעה בעניין הקטינים ולפיכך אין מקום לחזור על טענות אלו.
42. האישה פירטה בתביעתה את החובות המשותפים של הצדדים. לטענתה, לצדדים חשבון משותף בבנק הבינלאומי המצוי ביתרת חובה בסך של 11,300 ₪ נכון ליום 21.06.20. החשבון המשותף רשום על שם האישה עקב הליך הפש"ר של האיש, אולם חשבון זה היה מנוהל ע"י האיש עד לחודש דצמבר 2019, שאז האיש קיבל הפטר. גם כרטיס האשראי של אמריקן אקספרס, המחויב בחשבון הנ"ל, היה בשימוש האיש. לאישה אין חשבונות בנק נוספים. לאישה אין ידיעה באשר לחשבונות נוספים על שם האיש.
43. מחשבון הבנק המשותף מסולקים תשלומי המשכנתא החודשית הרובצת על בית הצדדים, תשלומי הלוואות, תשלומי בני הבית והבית השוטפים וכן כל כרטיסי האשראי מחויבים מהחשבון המשותף.
44. לצדדים הלוואות אותן נטלו במהלך החיים המשותפים המשולמות מהחשבון המשותף כדלהלן: הלוואה חוץ בנקאית ע"ס 10,000 ₪ בהחזר חודשי של

450 ₪ (נכון לחודש יולי 2020 עמדה על סך של 6,000 ₪); הלוואה חוץ בנקאית ע"ס 15,000 ₪ בהחזר חודשי של 477 ₪ (נכון לחודש יולי 2020 עמדה על 11,200 ₪); הלוואה בסך 90,000 ₪ מהבנק הבינלאומי בהחזר חודשי של 1,970 ₪ (יתרה לסילוק נכון ליום 22.06.20 עמדה על 59,250 ₪); הלוואה בסך 100,000 ₪ מהורי האישה בהחזר חודשי של 2,800 ₪ (יתרה משוערת נכון לחודש יולי 2020 עומדת על 79,000 ₪). נוסף על כך, נטלו הצדדים הלוואה מהורי האישה בסך 150,000 ₪, בגינה נערך הסכם הלוואה.

45. מעבר להלוואות אלו אין לאישה ידיעה באשר להלוואות נוספות או התחייבויות, ככל שהאיש נטל באופן עצמאי. **טענות האיש בהליך הרכוש**

46. הורי האישה חתמו על כתב ויתור בו הם מוותרים כל חוב של הצדדים כלפיהם. לפיכך, יש להורות על חלוקת תמורת הבית בחלקים שווים בין הצדדים.

47. האיש עתר לחלוקת המיטלטלין שבבית הצדדים בשיטת "2 הרשימות" השוות בערכן; איזון חשבון הבנק המשותף ואיזון הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות מיום 09.02.10 ועד ליום 28.01.20.

48. האיש הכיר בהלוואות במשכנתא, בהלוואה מהבנק הבינלאומי ובשתי הלוואות החוץ בנקאיות מחברת ישראל כהלוואות משותפות, אלא שלטענתו, מלבד הלוואות אלו אין לצדדים הלוואות נוספות.

49. האישה טוענת, בכזב, כי הצדדים חייבים להוריה סך של 250,000 ₪. הראיה לכך שמדובר בטענה כוזבת הינה שבהסכם שלום הבית ולחילופין גירושין, שהוצע לאיש ע"י האישה, נטען כי הצדדים חייבים להוריה סך של 136,000 ₪. נראה כי לאישה קשה להשלים עם העובדה שהוריה סייעו להם במתנה במהלך הנישואין והיא מנסה להוציא ממנו כמה שיותר כסף בכל מחיר.

50. עקב מצבם הכלכלי הרעוע, הורי האיש והורי האישה סייעו לצדדים כלכלית במתנות שניתנו מטוב ליבם ולא כהלוואה. ככל שהאישה נטלה הלוואות מהוריה, הרי שזה נעשה ללא ידיעת האיש ואין לחייבו בהלוואות אלו מבלי שהאישה הוכיחה כי הכסף אכן נכנס או שימש לטובת התא המשפחתי, או היה בידיעת האיש ובהסכמתו. **דיון והכרעה**

51. **בעניין הקטינים** במסגרת בקשה לצו הגנה שהגישה האישה, בתיק ה"ט 14006-09-20, הוסמכה עו"ס המחלקה לשירותים חברתיים ב _____, על פי סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב 1962, להסדיר את זמני השהות בין האיש לקטינים. בדיון במעמד שני הצדדים מיום 14.09.20 הוסכם, כי יוזמן תסקיר עו"ס, ימונה אפוטרופוס לדין לילדים והצדדים יפנו לאלתר להדרכה הורית/תיאום הורי. עוד הוסכם

על מתווה זמני עד ליום 11.10.20, במטרה להרגיע את הרוחות, לפיו האיש ישהה בבית המגורים רק למשך זמני השהות שיקבעו בינו לבין הקטינים, והאישה לא תהיה בבית בזמני השהות הנ"ל. יצוין, כי באותה עת, ב. היה כבן 9 חודשים בלבד. לפיכך נקבע, כי נושא לינת הקטין עם האיש ייבחן ע"י האפוטרופוס לדין וע"י העו"ס. הצדדים הופנו ע"י בית המשפט לגב' מיכל זק, לצורך טיפול והדרכה הורית, כמו גם שיפור התקשורת ביניהם.

52. ביום 12.10.20, הוגשו המלצותיה של העו"ס לסדרי דין בדבר חלוקת זמני השהות בין ההורים כדלקמן: בימי ראשון ושלישי – האישה שוהה עם הילדים משעות הבוקר המוקדמות עד 17:30; בימים אלו האיש שוהה עם ילדיו מהשעה 17:30 ועד השכבתם והאישה חוזרת הביתה לאחר השכבתם; ימי שני ורביעי – האיש שוהה עם הילדים משעות הבוקר המוקדמות ועד 17:30; בימים אלו האישה שוהה עם הילדים מהשעה 17:30 ועד השכבתם; ימי חמישי – לסירוגין ובהתאמה לסופי שבוע מתחלפים בין ההורים; סופי שבוע – לסירוגין כאשר השהות מיום שישי בבוקר ועד למוצאי שבת. מאחר ובאותה עת ב. עדיין ינק, לא נקבעו זמני שהות של האיש עם הקטין הכוללים לינות. ביום 15.10.20 ניתן תוקף של החלטה להמלצות העו"ס, בהסכמת הצדדים.

53. ביום 16.11.20 הוגש דיווח מטעם גב' מיכל זק ממנו עולה כי האיש שב להתגורר בבית והצדדים מחלקים את זמני השהות עם הילדים, אולם קיים ביניהם נתק בתקשורת והם אינם מצליחים להגיע להסכמות במסגרת ההדרכה ההורית. גב' זק התרשמה כי א. חשופה למריבות קשות בין ההורים וכדאי להפנותה לאבחון ע"י פסיכולוג ילדים, אולם האיש מתנגד לכך.

54. ביום 21.12.20 הוגש דיווח נוסף מטעם גב' מיכל זק אשר התרשמה כי הילדים מצויים בסיכון נפשי ורגשי ויש לחייב את ההורים לקיים תהליך של תיאום הורי (להבדיל מהדרכה הורית) שיתקיים אחת לשבוע לכל הפחות.

55. בדיון מיום 22.12.20 ניתנה הסכמת האיש לעריכת אבחון פסיכולוגי לא. והיא הופנתה ע"י בית המשפט לביצוע האבחון ע"י גב' מיכל לוינזון. עוד נקבע כי הגב' זק תפעל כמתאמת הורית בעלת סמכויות על מנת לסייע לצדדים בענייני הקטינים. בד בבד, הוזמן תסקיר לבחינת בקשת האיש להרחבת זמני השהות.

56. ביום 07.02.21 הוגש דיווח מטעם ד"ר לוינזון ממנו עולה, כי א. משדרת הסתגלות תפקודית בהתמודדותה עם הליך הגירושין של הוריה, אולם היא נחשפת לרמת קונפליקט גבוהה ומהווה גורם תומך עבור שני הוריה, במעין היפוך תפקידים, באופן שמטיל עליה נטל רגשי כבד ועלול לפגוע בבריאותה הנפשית. לפיכך, הומלץ לאפשר לא. לקבל טיפול נפשי, בד בבד עם חיוב הוריה לקבל הדרכת הורית.

57. ביום 17.03.21 הוגש תסקיר לתיק. התסקיר נערך לאחר פגישה משותפת עם ההורים, שיחות טלפוניות עם כל אחד מהם בנפרד, שיחה עם האפוסטרופא לדין ועם המתאמת ההורית, הגב' מיכל זק וכן קבלת דיווח מהצוות החינוכי, אולם ללא ביקורי בית וללא פגישה בין העו"ס לא, לאור בקשת שני ההורים להימנע ממפגשים נוספים של א. עם גורמים חיצוניים.
58. בתסקיר נקבע, כי אין אפשרות ליתן המלצות בסוגית המשמורת, כל עוד הצדדים מתגוררים יחד תחת אותה קורת גג. סוגיה זו תיבחן לאחר הפרדת מגורי ההורים, שאז יתקיימו ביקורי בית אצל כל אחד מההורים, תיבחן האינטראקציה של כל הורה עם ילדיו ויתקיימו מפגשים אישיים עם הילדים. הצדדים הסכימו על מתן טיפול רגשי לא, הפנייתם לתיאום הורי במרכז הטיפולים ב _____ וכן פנייה להליך גישור אצל כב' השופט בדימוס יעקב כהן.
59. באשר לחלוקת זמני השהות, נקבע כי בשלב זה תמשיך החלוקה הנוהגת בין הצדדים, אולם בתוך כשלושה חודשים, האישה תסיים את תהליך הגמילה מהנקה של ב., כדי שהוא יחל ללון אצל האיש גם בזמני השהות שלו. כמו כן, נקבעה חלוקת זמני שהות בחגים ובחופשות מהמוסד החינוכי.
60. לאחר שנדרש בית המשפט לעמדות הצדדים והאפוסטרופוס לדין, ביום 18.05.21 קיבלה כב' השופטת מלר-שלו (המותב הקודם בתיק) את המלצות התסקיר לעניין חלוקת זמני השהות בימי השבוע, בסופי שבוע ובחגים, והאישה התבקשה לעדכן בדבר מועד סיום ההנקה של הקטין. לאחר שהאישה הודיעה כי תהליך הגמילה צפוי להסתיים בתוך כחודש וחצי, נקבע כי החל מיום 15.08.21 יחלו להתקיים זמני השהות של הקטינים עם האיש, בהתאם למתווה המפורט בסעיף 6 להמלצות התסקיר, קרי כולל לינות של הקטין עם האיש.
61. מאוחר יותר, ביום 02.07.21 ניתן תוקף של החלטה להמלצות תסקיר גם לעניין טיפול רגשי לקטינה והפניית הצדדים לתיאום הורי והדרכה הורית. עוד נקבע, כי ככל שיהיה צפי להפרדת המגורים והצדדים לא יגיעו להסכמות במסגרת המתווה הטיפולי אליו הם מופנים, יגישו הודעה לתיק ויישקל הצורך בהגשת תסקיר משלים.
62. ביום 31.10.21 ובהתאם להמלצת האפוסטרופא לדין, הופנו הצדדים להדרכה הורית במסגרת המרכז לטיפול המשפחה. בהמשך דיווחה האישה, כי האיש מסרב לשתף פעולה עם ההשתלבות בטיפול הנ"ל.
63. ביום 23.11.21 הגישה האישה בקשה נוספת לצו הגנה כנגד האיש, בתיק ה"ט 54497-11-21, בטענה להתנהגות אלימה ובריונית מצד האיש, לרבות שליחת הודעות מאיימות. מאחר והאיש הורחק ע"י המשטרה עד ליום 25.11.21, נקבע דיון במעמד שני הצדדים בתאריך הנ"ל.

64. במסגרת הדיון מיום 25.11.21 הגיעו הצדדים להסכמות בנושא פירוק השיתוף בדירה שקיבלו תוקף של פסק דין חלקי בתיק הרכושי. בד בבד, הגיעו להסכמות בדבר הסדר "נסטינג" בדירה למשך 45 ימים (במסגרתם יקודם פירוק השיתוף בדירה), בהם האישה תשהה עם הילדים בדירה בימים ראשון ושלישי, האיש בימים שני ורביעי, חמישי יתחלף בין הצדדים לסירוגין וכן כל אחד מההורים ישהה עם הקטנים בסוף השבוע לסירוגין, כאשר האחריות על הקטנים תהא משעה 08:00 בבוקר ועד למחרת בבוקר ישירות למסגרת החינוכית ובסופי שבוע מסיום הלימודים ביום שישי ועד ראשון בבוקר ישירות למסגרת החינוכית. עוד הוסכם, כי הצדדים יפנו לתחנה לטיפול משפחתי וזוגי ב _____ וניתן תוקף של החלטה להסכמות בעניין חלוקת זמני השהות והפנייה לטיפול.

65. בדיון מיום 27.06.22 טען האיש כי הצדדים כבר מתנהלים בהסדרי שהות שוויוניים ויש להפחית את דמי המזונות עד כדי ביטולם, כך שכל צד יישא ישירות בצרכי הקטנים כשהם עמו. האישה התבקשה להודיע, האם היא מסכימה לחלוקה שווה של זמני השהות בין ההורים, אולם לא התקבלה הסכמתה לעניין זה.

66. במסגרת סיכומי האישה נטען, כי כיום הצדדים חולקים בזמני השהות בשיטת ה"נסטינג", כך שהאישה מנקה, מתחזקת את הבית, דואגת לתשלומים והוצאות הילדים וספק רב אם האיש יוכל לקיים כלכלת בית עצמאית ולשהות עם הקטנים מחצית השבוע דה פקטו, מבלי להישען על כתפי האישה. לטענת האישה, האיש סירב לשתף פעולה עם ביצוע הדרכה הורית ולכן אין בנמצא כל חוות דעת מומחה באשר ליכולתו לקיים זמני שהות שווים. לפיכך, התבקש בית המשפט, טרם מתן פסק הדין, להזמין תסקיר הכולל המלצות של גורמי הרווחה לעניין המשמורת וחלוקת זמני השהות. בסיכומי האיש נטען, כי נושא האחריות ההורית וחלוקת זמני השהות הינו הליך סרק שנותר פתוח רק כדי שהאישה תוכל להשתמש בקטנים ככלי נשק במלחמתה באיש. בהתאם להסכמות מיום 25.11.21 שקיבלו תוקף של החלטה, הצדדים כבר חולקים זמני שהות שווים, והאישה דואגת לרוקן את המקרר ולהותיר את האיש להתמודד לבדו עם כל הכרוך בטיפול בילדים. האישה אף הציעה לאיש הסכם גירושין עם חלוקת זמני שהות שווה. לפיכך, אין כל צורך בהזמנת תסקיר, שכן כבר מתנהלת חלוקת זמני שהות שווה, שנקבעה בהסכמת הצדדים.

67. לאחר בחינת החומר המצוי בתיק, איני סבורה כי יש מקום להזמין תסקיר משלים בשלב זה, שכן העו"ס לסדרי דין כבר הבהירה כי אין מקום ליתן המלצות בשאלת "המשמורת" כל עוד ההורים ממשיכים להתגורר ביחד. בפועל עד היום, על אף שניתן צו לפירוק השיתוף כבר ביום 25.11.21 ועל אף עצימות הסכסוך בין הצדדים הפוגעת ברווחת הילדים הקטנים, הצדדים לא השכילו לקדם את מכירת הדירה ולהפריד מגוריהם וזאת גם לאחר

שניתנה החלטה על מינוי באי כוחם ככונסי נכסים למכירת הדירה במסגרת הליכי הוצל"פ. לפיכך, אין כל טעם במעורבות נוספת של עו"ס לסדרי דין כאשר לא בוצעה הפרדת מגורים בין הצדדים.

68. יתרה מכך, הצדדים כבר מקיימים בפועל הסדר של חלוקת זמני שהות שווה במסגרת "נסטינג", כך שבזמנים שבהם האיש שווה עם הקטינים, האישה כלל אינה שווה בדירה. לפיכך, הטענה כי האיש לא יוכל לעשות זאת בצורה עצמאית ללא תמיכת האישה, אינה נתמכה בראיה כלשהי. לא למותר לציין, כי טענת האיש שהאישה הציעה לו זמני שהות שווים במסגרת הסכם שלום בית ולחילופין גירושין, לא הוכחה ע"י האישה. ראה: עמ' 37 לפרוטוקול מיום 25.07.22 ש' 22-26.

69. על אף שלשני הצדדים טענות קשות האחד כלפי רעהו, מהתסקיר עולה כי שני ההורים דואגים ואוהבים את הקטינים מעמקי נשמתם ונראה מדבריהם, כי הם אף מופנמים באופן מיטיב אצל ילדיהם. נוסף על כך, בעת הגשת התסקיר שני הצדדים היו תמימי דעים שאין מקום לחשוף את הקטינה לגורם חיצוני נוסף (עו"ס לסדרי דין) והצליחו להגיע להסכמה נקודתית בעניין זה.

70. מנגד, צוין בתסקיר כי שני הצדדים רואים את צרכי הקטינים מתוך נקודת המבט שלהם, כך שבעניין זה אין למי מההורים עדיפות על משנהו ושני הצדדים לוקים באותו קושי.

71. למעשה, התרשמותי מהצדדים ומהחומר המצוי בתיק היא שכל הורה כשלעצמו הינו הורה מסור ומיטיב, אולם הסיכון לשלומם הנפשי של הקטינים נובע מעוצמת הסכסוך בין הצדדים, העדר התקשורת והמשך המגורים תחת קורת גג אחת.

72. בעניין זה חשוב לציין, כי איני רואה בעניין יפה את חוסר שיתוף הפעולה של האיש עם הליך ההדרכה הורית. בדיון מיום 27.06.22 הצהירה האישה כי היא פנתה להדרכה הורית ב _____, בעוד האיש הצהיר "אין ולא תהיה הדרכה הורית". מאחר ושירותי הרווחה מאפשרים לערוך הליך תיאום הורי, רק לאחר שהתיק בעניין הקטינים מפסיק להתנהל בבית המשפט, אני מורה כי הצדדים ישתלבו בהליך תיאום הורי, ברווחה ב _____, לאלתר, ויישאו בעלות התיאום ההורי בחלקים שווים ביניהם.

73. באשר לשאלת ה"משמורת", הרי שבתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א-2020, הושמטה המילה "משמורת" ולא בכדי. השיח המשפטי מכון כיום לקביעת אחריות הורית וחלוקת זמני שהות, מתוך הבנה ששני ההורים צריכים לממש את אחריותם ההורית כלפי הקטין, מכוח חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962. ראה: עמ"ש (מחוזי ת"א) 13008-02-21 א' ק' נגד מ' ע' ק'.

74. במקרה דנן, התרשמתי כי האיש הערים קשיים בטרם נתן הסכמתו למתן טיפול נפשי לקטינה ורישום ב. למוסד חינוכי. יחד עם זאת, גם לו הייתה ניתנת "משמורת" בלעדית בידי האישה, לא היה בכך כדי לייתר את הצורך בקבלת הסכמת האיש בנושאים מהותיים הנוגעים לחיי הקטינים, כגון ענייני חינוך ורפואה, מכוח אפוסטרופסותו הטבעית על הקטינים. גם בשל כך, אין כל צורך בהגדרת מי מהורים כ"משמורן".

75. לטענת האישה, אין כל חוות דעת מומחה באשר ליכולתו של האיש לקיים זמני שהות שוויוניים, אלא שבאותה מידה, אין חוות דעת מומחה באשר ליכולתה של האישה לעשות כן. בפועל, אף אחד מההורים לא נדרש לערוך מבחני מסוגלות הורית ולא בכדי.

76. בנסיבות אלו, שלא הוכח כי מי מההורים אינו כשיר לטפל בילדים או נעדר מסוגלות הורית ושהצדדים כבר מקיימים זמני שהות שווים תחת הסדר של "נסטינג", איני רואה מקום לשנות מחלוקת זמני השהות הקיימת בין הצדדים, גם לאחר שהצדדים יפרידו מגוריהם, כאשר העובדה כי הקטינים ימשיכו לשהות עם כל הורה באותם ימים שבהם הם שוהים עמו היום, תסייע בשמירה על סדר ויציבות בחיי הקטינים.

77. לפיכך, הצדדים יחלקו אחריות הורית משותפת וזמני השהות יותרו על כנם, לרבות לינה, גם כאשר יופרדו המגורים כדלקמן: ימי ראשון ושלישי – האישה תאסוף את הקטינים מסיום המסגרת החינוכית והם ישהו עמה עד למחרת בבוקר, אז תשיבם ישירות למסגרת החינוכית. ימי שני ורביעי – האיש יאסוף את הקטינים מסיום המסגרת החינוכית וישהו עמם עד למחרת בבוקר, אז ישיבם למסגרת החינוכית. ימי חמישי – לסירוגין ובהתאמה לסופי שבוע מתחלפים בין ההורים; סופי שבוע – לסירוגין כאשר השהות מיום שישי מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום ראשון בבוקר אז ישובו הקטינים למסגרת החינוכית. חלוקת החגים וחופשות תמשיך להתקיים על פי מתווה התסקיר מיום 17.03.21, לרבות הסכמת הצדדים לעניין חג הפורים, כמפורט בפסיקתא שנחתמה ביום 06.03.23.

78. לעניין הוצאות המשפט – אני סבורה, כי לאור כל החומר המצוי בתיק ולאור העובדה שהצדדים כבר נוהגים בפועל במתווה של חלוקת זמני שהות שוויונית מזה למעלה משנה, ניתן היה להגיע להסכמות בסוגיה זו, כפי שהוצע לאישה בדיון מיום 27.06.22 ולא היה מקום להמשיך בניהול ההליך עד תומו. לאור האמור לעיל ולאור התוצאה אליה הגעתי, האישה תישא בהוצאות האיש בהליך זה בסך של 7,000 ₪ שישולמו ע"י האישה, בתוך 30 ימים. יציין, כי הוצאות אלו נפסקו על הצד הנמוך, לאור התרשמותי כי גם האיש תרם את חלקו בהתארכות ההליך, לרבות באמצעות סירובו לשתף פעולה עם הליך ההדרכה ההורית.

79. בעניין מזונות קטינים ביום 14.07.20 הגישה האישה תביעה בגין מזונות הקטינים, וביום 20.07.20 הגישה בקשה לפסיקת מזונות זמניים.

80. ביום 05.10.20 ניתנה החלטת כב' השופטת ד"ר הילה מלר-שלו למזונות זמניים וזאת, בשים לב כי נכון לאותו המועד הצדדים התגוררו תחת קורת גג אחת. להלן עיקריה: "המשיב ישלם עבור הקטינים, בשלב זה, דמי מזונות זמניים שוטפים בסך של 2,350 ₪ לחודש, אשר ישולמו לידי המבקשת, כשהסכום הנקוב בסעיף זה לעיל, יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן אחת ל-3 חודשים, ללא עדכונים למפרע. אשר לרכיבי מדור והוצאותיו, בשלב זה, מבלי לקבוע מסמרות ובהינתן כי הצדדים מתגוררים יחד בדירה שבבעלות שניהם יישאו הצדדים בחלקים שווים בעלות החזר המשכנתא החודשית ובהוצאות אחזקת המדור; זאת כאשר, למען הסדר הטוב, יצוין, כי שאלת אופן סיווג תשלום החזרי המשכנתא, בבחינת רכיב הוני או רכיב מדיני המזונות, תוכרע במרוצת ניהול ההליכים. בהוצאות רפואה וחינוך יישאו שני ההורים בחלקים שווים...קצבת הילדים המשולמת מטעם המוסד לביטוח לאומי תשלום לידי המבקשת".

81. בהחלטה מאוחרת יותר מיום 22.12.21 נקבע, כי חיוב האיש במחצית מתשלומי המשכנתא דינו כחיוב במדור הקטינים, וכי מועד החיוב במזונות יהא ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ביום 28.01.20 (ולא ממועד הגשת תביעת המזונות). כמו כן, בהחלטה מיום 03.08.22 נקבע, כי מועד החיוב במזונות ישונה ל-15 בכל חודש (במקום 10 לכל חודש כפי שנקבע בהחלטה למזונות זמניים).

82. ביום 10.07.22 הוגשה בקשת האיש להפחתה או ביטול תשלום מזונות הקטינים נוכח הרחבת זמני שהות (לשיטתו) באופן שמתקיימים זמני שהות שוויוניים במתכונת "נסטינג", החל מיום 28.11.21. ביום 13.09.22 אחר הגשת מסמכים משלימים מטעם הצדדים ובשים לב לשלב בו היה מצוי ההליך (לאחר דיון הוכחות וטרם הגשת סיכומים), לא מצאתי לנכון לבחון בשנית את גובה המזונות הזמניים אלא נקבע כי נושא המזונות ייבחן במסגרת פסק הדין ועשוי לחול גם באופן רטרואקטיבי.

83. תלושי השכר של הצדדים צורפו לכתבי הטענות מטעמם (הן לכתב התביעה ולכתב ההגנה והן לתצהירי עדות ראשית) וכן צורפו 12 תלושים אחרונים מטעם הצדדים בחודש ספטמבר 2022, במסגרת הבקשה להפחתת / ביטול מזונות (בקשה מס' 12).

84. הכנסות האישה – האישה טענה, כי הכנסתה הרגילה עומדת על כ-9,500 ₪ נטו לחודש, אולם מעיון ב-12 תלושי השכר האחרונים שצורפו לתיק עולה, כי הכנסתה הממוצעת עומדת על 10,618 ₪ נטו לחודש. בנוסף, האישה מקבלת במסגרת עבודתה שווי רכב (שווי רכב ברוטו 3,800 ₪ לחודש) וכן השתתפות בהוצאות טלפון וארוחות, שגם לכך משמעות כלכלית. אילו הייתה האישה מוותרת על הטבת הרכב ממקום עבודתה, הייתה משכורתה גדלה בהתאם. עם זאת, יש לקחת בחשבון שהאיש הינו נהג מונית, ולא נטען שיש לו הוצאות רכב בנפרד מעבודתו.

85. לא נטען וממילא לא הוכח, כי לאישה הכנסות נוספות מעבר לאלו המתקבלות ממקום עבודתה. ראה גם: עדותה של המומחית בעמ' 21 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 11-12. יצוין, כי הוריה של האישה העידו, כי נהגו לסייע לצדדים באמצעות העברה של 1,000 ₪ לחודש, למשך 3 שנים, בתקופה שבה האישה שרוי בהליך פש"ר, אולם העברות אלו הסתיימו לפני כשנתיים. כיום, הסיוע מצד הורי האישה בא לידי ביטוי בעזרה טריוויאלית עם הנכדים ובתשלום על בילויים משותפים ותו לא. ראה: עדותה של אמה של האישה (להלן: "א") בעמ' 9 לפרוטוקול מיום 03.08.22 (להלן: "הפרוטוקול"), ש' 7-23, 37-41, וכן בעמ' 10 לפרוטוקול, וכן עדותו של אב האישה (להלן: "מ."), בעמ' 19 לפרוטוקול, ש' 6-11, עמ' 21 לפרוטוקול, ש' 23-40.

86. **הכנסות האיש** – האיש הצהיר, כי הוא משתכר 6,000 ₪ נטו לחודש בלבד, אולם מתלושי השכר שצירף עולה, כי הכנסתו הממוצעת עומדת על 6,444 ₪ נטו לחודש. נוסף על כך, לא השתכנעתי כי הכנסתו היחידה של האיש היא זו המוצהרת בתלושי השכר המונפקים לו.

87. בסעיף 28 לתצהירו צירף האיש טבלה המפרטת העברת כספים לאישה ממנה עולה, כי האיש העביר לאישה בחלק מהחודשים כספים העולים משמעותית על הכנסתו הנטענת, כגון: סך מצטבר של 15,600 ₪ בחודש פברואר 2020, סך מצטבר של 8,100 ₪ בחודש מרץ 2020 וסך מצטבר של 10,500 ₪ בחודש אפריל 2020. יצוין, כי תשלום אחד בסך של 4,600 ₪ ניתן לאישה במזומן, וחלק מהסכומים שולמו בהמחאות לרבות באמצעות "צ'קים שקיבל מלקוחות שונים". כאשר נחקר האיש על השיקים שקיבל מלקוחות, טען שהכוונה לשיקים שבעל הבית שלו קיבל וייתכן שזו טעות סופר וצריך לשאול את עורכת הדין שלו שכתבה את התצהיר. כן הוסיף האיש, שהוא חתם על התצהיר מטעמו מבלי לעבור על כל העמודים אחד אחד, אלא לאחר דפדוף. ראה: עמ' 48 לפרוטוקול, ש' 9-31, עמ' 49 לפרוטוקול, ש' 5-11, עמ' 51 לפרוטוקול, ש' 4-31, עמ' 52 לפרוטוקול, ש' 11-36.

88. גם עיון בדפי הבנק, שצורפו כנספח 13 לתצהיר עדות ראשית של האישה, תומך בטענתה של האישה כי טרם פרוץ הסכסוך, בוצעו הפקדות גבוהות יותר של שיקים ומזומנים לחשבון הבנק המשותף של הצדדים (חשבון שנרשם ע"ש האישה בלבד עקב הליך הפש"ר של האיש) וכי הכנסות אלו צומצמו ע"י האיש החל מחודש מאי 2020, על רקע ההליך המשפטי. כך למשל, בחודש יוני 2019 הופקד סך מצטבר של 10,000 ₪ במזומן לחשבון הבנק, בחודש יולי 2019 הופקד סך מצטבר של 13,300 ₪ באמצעות הפקדות שיקים ומזומן, בחודש אוקטובר 2019 הופקד סך מצטבר של 11,600 ₪ באמצעות הפקדת שיק ומזומן, בחודש דצמבר 2019 סך מצטבר של 11,100 ₪ באמצעות שיקים ומזומן, בחודש ינואר 2020 סך מצטבר של

13,200 ₪ בגין הפקדות שיקים, בחודש פברואר 2020 סך מצטבר של 10,600 ₪ בגין הפקדת שיק ומזומן, בחודש מרץ 2020 סך של 10,200 ₪ בגין הפקדת מזומן ושיקים, בחודש אפריל 2020 סך מצטבר של 11,600 ₪ בגין הפקדת שיק ומזומן, ואילו בחודש מאי 2020 הופקד סך של 6,000 ₪ בלבד בגין הפקדת שיק ומזומן.

89. שני הצדדים מסרו למומחית שמונתה ע"י בית המשפט, רו"ח שלי גליקליך פוקס (להלן: "המומחית"), כי מקור השיקים שהופקדו בחשבון הבנק המשותף הינו מעבודתו של האיש. לטענת האישה, מדובר בשיקים הקשורים למונית והיא לא מכירה את האנשים שהשיקים שלהם הופקדו מספר פעמים בחשבון הבנק, ואילו לטענת האיש "השיקים ניתנו מהמעסיק על חשבון משכורות, מקדמות והלוואות". באשר למקור המזומן שהופקד בחשבון הבנק מדי חודש בחודשו, מסרה האישה כי מדובר בכספים שהאיש הרוויח מעבודתו, ואילו האיש טען כי הייתה עזרה ממשפחתו והיו חודשים שהיה מזומן בעבודה. ראה: עמוד 6 לחוות הדעת של המומחית מיום 23.05.21. מכאן, שלא עלתה טענה כי מקור המזומן והשיקים הינו מהכנסותיה של האישה. ראה גם: עמ' 20 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 33-31.

90. לכך יש להוסיף את העובדה שבין השנים 2015-2019 שולמו כספים נוספים לקופת הכינוס, במסגרת הליך הפש"ר של האיש (סך של 500 ₪ לחודש בין התאריכים 1.6.15-20.12.16, וסך של 3,167 ₪ לחודש בין התאריכים 11.01.17-30.10.19), וכספים אלו לא הועברו באמצעות חשבון הבנק של הצדדים, כמפורט בעמודים 5-6 לחוות הדעת של המומחית. דהיינו, מדובר בכספים נוספים שהיו בידי הצדדים, מעבר להכנסות שהופקדו בחשבון הבנק. שני הצדדים מסרו למומחית כי התשלומים השוטפים לקופת הכינוס בוצעו בעיקר במזומן. לטענת האישה, המזומנים התקבלו מעבודתו של האיש כנהג מונית, ואילו לטענת האיש המזומנים התקבלו מבני משפחתו.

91. בחקירתו בבית המשפט, הודה האיש כי מעולם לא הסתדר עם הכנסות בגובה 6,000 ₪ לחודש, אלא שלטענתו קיבל עזרה במזומן ממשפחתו. ראה: עמ' 40 לפרוטוקול, ש' 34-30. דא עקא שבניגוד לאישה, שתמכה טענותיה בדבר קבלת כספים מהוריה באסמכתאות (הן דפי בנק והן תצהירים מטעם שני הוריה והבאתם לעדות בבית המשפט), טענת האיש לסיוע כלכלי מהוריו במזומן נטענה בעלמא, ללא כל אסמכתא ומבלי להביא תצהיר מטעםם ולזמנם למתן עדות. לטענת האיש, לא ראה שום סיבה לטרטר את הוריו מירושלים ואם היה יודע שצריך לעשות כן היה מגיש תצהיר מטעםם. ראה: עמ' 47 לפרוטוקול, ש' 40-28. הלכה פסוקה היא כי הימנעות מהבאת עד רלוונטי, מקימה חזקה, לפיה הבאתו הייתה פועלת לחובת בעל הדין הנמנע (ראה: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, סעיף 11 לפסק הדין).

92. לכך יש להוסיף את עדותם של הורי האישה לפיה התשלום לקופת הפש"ר בסך של כ-3,200 ₪ לחודש היה אמור להתחלק לשלושה – שלישי ע"י הצדדים, שלישי ע"י הורי האישה ושלישי ע"י הורי האיש, אולם בפועל לא התקבל כל סיוע מהורי האיש לעניין זה. ראה: סעיף 14 לתצהיר של מ., וכן חקירתו בעמ' 28 לפרוטוקול, ש' 29-37. גם האישה צירפה כנספח ג' לתשובה לתגובת האיש לבקשה למזונות זמניים מיום 10.08.20 התכתבויות בין הצדדים במסגרתם היא כותבת לאיש, שהוריה נותנים 1,000 ₪ כל חודש והוריו אפילו לא נותנים חצי מכך, והאיש עונה לה "גם אם אמות לבד במדבר אתקע שם ולא אבקש מהם", התכתבות שאינה מתיישבת עם טענת האיש כי הוריו סייעו בידיו באופן קבוע, הן בתשלומים לקופת הכינוס והן בכספים נוספים במזומן. ראה גם: עדותה של האישה בעמ' 34 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 11-22.

93. נוסף על כך, האישה צירפה כנספח 18 לתצהירה "הסכם בגין ביטול בקשה לסעד זמני", מיום 2.3.20, במסגרתו התחייב האיש להעביר לאישה את כל הכנסותיו כפי שהיה עד היום, מינימום סך של 10,000 ₪ בכל חודש. לטענת האיש, בעת חתימת ההסכם הנ"ל, הוא לא היה מיוצג ו"חתם תחת לחץ" מאחר ולא ידע מה זה סעד זמני ומה זה בית המשפט. ראה: עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 5-31. דא עקא, שהאישה צירפה לתשובה לתגובת האיש לבקשה למזונות זמניים מיום 10.08.20 התכתבויות נוספות בין הצדדים מהם עולה, כי האיש מתפאר בהכנסות נוספות ללא קשר ללחץ הנובע מסעד זמני כנטען. כך, האיש כותב לאישה בכתב ידו, כי בשלוש שנים האחרונות הוא הרוויח בנטו 4,000-5,000 ₪ יותר ממנה ואם מכפילים זאת ב-3-4 שנים מגיעים לסכום של 200,000 ₪. בהודעה אחרת, כותב האיש כי שני הצדדים מרוויחים יחד כ-22,000 ₪ לחודש. בהודעה נוספת כותב האיש, כי הוא הרוויח סך של 10,500 ₪ נטו ו"עדיין לא נגמר החודש".

94. בחקירתו בבית המשפט הוסיף האיש וטען, כי בחודשים שבהם העביר לאישה סכומים הגבוהים מ-6,000 ₪ נעזר בהלוואות מהמעסיק שלו, אלא שגם טענות אלו נטענו בעלמא וללא כל אסמכתא בדבר נטילת הלוואות או השבתן למעסיק. יצוין, כי הלוואות אלו אין זכר בתלושי השכר של האיש ואף לא נחתמו הסכמי הלוואה עם המעסיק, בטענה שהאיש מכיר את המעסיק שלו מזה כ-20 שנה. ראה: עמ' 61 לפרוטוקול, ש' 22-41.

95. על יסוד כל האמור לעיל, אני מוצאת להעמיד את הכנסתו החודשית של האיש בגובה של 13,000 ₪, לכל הפחות.

96. לטענת האיש, בעבר הוא עבד רק בלילות כדי לשהות עם הילדים במהלך היום ואילו כיום, הוא שוהה עם הקטינים מחצית הלילות ואינו יכול לעבוד בלילות הללו. עם זאת, יש לקחת בחשבון כי כיום האיש פנוי לעבוד במהלך הימים שבהם הקטינים שוהים עם האישה וכן בזמן שהקטינים שוהים במסגרות חינוכיות. ראה: מעמ' 37 לפרוטוקול, ש' 16 ועד עמ' 39

לפרוטוקול, ש' 4. לפיכך, גם בהתחשב בחלוקת זמני השהות השוויונית, אני סבורה כי האיש יכול להשתכר, כבעבר.

97. **באשר לצרכי הילדים –** מצאתי כי גובה צרכי הילדים המפורטים בתביעת המזונות ובבקשה למזונות זמניים מופרזים. כך למשל, נדרש סך של 756 ₪ לחודש עבור ביגוד והנעלה לא. וסך של 650 ₪ לחודש בגין ביגוד והנעלה ל-ב., סך של 854 ₪ בגין מתנות וצעצועים לא. וסך של 640 ₪ לחודש בגין מתנות וצעצועים ל-ב.. סכומים אלו אינם תואמים את רמת החיים של הצדדים, לרבות היותו של האיש בהליך פש"ר (שהסתיים), אינם תואמים את היקף ההלוואות של הצדדים וכן את הסיוע לו נזקקו מאת הורי האישה. האישה אף דרשה 600 ₪ לחודש עבור הסעות (דלק) לשני הילדים, למרות שהיא אמורה לקבל דלקן מטעם העבודה ואף לא ניתן לראות בתדפיסי האשראי שהיא צירפה חיובים בגין דלק. כמו כן, דרשה האישה 500 ₪ דמי טיפול בגין ב., על אף שהאיש עתר לחלוקת זמני שהות שווה עמו מתחילת ההליכים ועל אף שהוא רשום לפעוטון, הכולל צהרון. יצוין, כי האישה עושה שימוש בצהרון בעוד האיש מוציא את הקטין מהצהרון בשעה 12:00, כאמור בעדותו בעמ' 38 לפרוטוקול, ש' 13-32.

98. גם במסגרת הוצאות החזקת המדור, מצאה האישה לנכון להכליל מנוי לעיתון (!) וכן סעיף סל כללי וסתמי בסך 600 ₪ לחודש בגין "מוצרי חשמל לבית". מכל מקום, כיום שני הצדדים מתגוררים תחת קורת גג אחת (בהסדר נסטינג) ומתחלקים בתשלומי המשכנתא והחזקת המדור, כך שלשניהם הוצאות שוות בגין מדור והחזקתו. בשלב זה, לא ידוע היכן יגור כל אחד מהצדדים לאחר מכירת הבית, אולם תמורת מכירת הבית צפויה להתחלק בין הצדדים לאחר ניכוי הוצאות המכירה, לרבות הוצאות הליך הכינוס. בסעיף 136 לתצהיר האישה נטען, כי אם האישה תצטרך לשכור דירה, עלות השכירות תעמוד על 7,000 ₪ לחודש. בסעיף 36 לתצהיר האיש נטען, כי ניתן למצוא דירת 4 חדרים באזור מגורי הצדדים תמורת 4,000 ₪ לחודש. בעדותו טען האיש, כי עלות שכירת דירה באזור המגורים עומדת על 4,000-5,000 ₪ לחודש וכי יש לקחת בחשבון את המועד שבו נכתב התצהיר (20.06.22). ראה: עמ' 69 לפרוטוקול, ש' 4-26.

99. בפסיקה נקבע, כי לצורך חישוב המדור יש לקחת בחשבון עלות מדור סבירה, ולחלק את אותה עלות בין הצדדים בהתאם לפרמטרים של יחס השתכרות וחלוקת זמני השהות. ראה: עמ"ש (מחוזי מרכז לוד) - 31135-07-20 ד.ש. נ' מ.מ.ש.

100. לפיכך, לצרכי פסיקת מזונות אני מעמידה את גובה הוצאות המדור על תקרה בסך של 5,000 ₪ לחודש לכל היותר, בכפוף להצגת חוזה שכירות תקף או אישור על תשלומי משכנתא (במקרה של רכישת דירה חלופית).

101. בעניינו מדובר בקטין שהינו "מקטני קטנים" ובקטינה מעל גיל 6.

102. באשר לילדים עד גיל 6 - בהתאם לסעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), התשי"ט-1959, על האיש חל הדין האישי, הוא הדין העברי. משכך חייב האיש במזונותיו ההכרחיים של הקטין, וחובה זו לא שונתה בפרשת פלונית בבע"מ 919/15 מיום 19.7.17 (להלן: "פרשת פלונית" ו/או "בע"מ 919/15").

103. עם זאת, גם טרם הגיעו של קטין לגיל 6, לא ניתן להתעלם מחלוקת זמני השעות בין ההורים, מכך שחלק מצרכיו ההכרחיים של הקטין ממומנים באופן ישיר ע"י האיש. ראה לעניין זה: עמ"ש (מחוזי מרכז) 31135-07-20 ד.ש נ' מ.מ.ש.

104. בהקשר זה יצוין, כי האיש צירף כנספח 4 לתצהיר מטעמו אסמכתאות על תשלום הוצאות הקטנים על ידו. מרבית הקבלות הינן בגין הוצאות מזון, אולם ישנן גם מספר קבלות בודדות בגין רכישת ביגוד ומשחקים. בדיון טען האיש, כי ישנן קבלות נוספות, אלא שקבלות אלו לא צורפו על ידו. ראה: עמ' 41 לפרוטוקול, ש' 30-36, עמ' 64 לפרוטוקול, ש' 25-30, וכן בעמ' 65-66.

105. שיעור מזונות הכרחיים מינימאליים לקטין הועמד בפסיקה מנחה של בתי המשפט המחוזיים על סך 1,600 ואף למעלה מכך, לא כולל הוצאות מדור והחזקתו ולא כולל הוצאות חינוך ורפואה. השוו: רמ"ש (מחוזי מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. (25.10.18), עמ"ש (מחוזי ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9.10.17).

106. באשר לילדים בגילאי 6-15: ההלכה בפרשת פלונית השוותה את המצב המשפטי וחובת האיש במזונות קטנים בגילאי 6-15, לסיפוק צרכי קטנים שהנם למעלה מגיל 15. כיום, שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטנים ערב הפירוד, מדין צדקה, באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור.

107. צרכי קטין בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים) נאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך 2,250 ₪ לחודש לקטין, החולק את זמנו בין בתי הוריו, לכל הפחות. סכום זה על-פי אותה פסיקה אינו כולל הוצאות מדור והוצאות חינוך ורפואה של הקטין ראו לעניין זה: רמ"ש (מחוזי מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. (25.10.18). יצוין, כי במסגרת עמ"ש (מחוזי מרכז) 5121-05-20 י.ג. נ' נ.ג., הובהר, כי סכומים אלו כוללים את חלקו של הקטין באחזקת מדור, להבדיל מחלקו בעלות דמי המדור.

108. במקרה דנן, לאור כושר ההשתכרות של שני ההורים והקבלות המצורפות, לא התרשמתי כי ישמקום לחשב את צרכי הקטנים על הצד הנמוך. לפיכך, אני מעמידה את צרכי כל קטין על סך של 2,400 ₪ לחודש, כולל הוצאות החזקת מדור, וזאת גם כאשר הצדדים יפרידו מגוריהם ויתגוררו בשני בתים נפרדים. ראה גם: עמ"ש (מחוזי מרכז) 38131-07-21 י.ל. נ' ש.א.

109. עוד יצוין, כי על אף שהצדדים מתחלקים בזמני השהות עם הילדים וגם האיש מוציא הוצאות ישירות עבור הקטינים, התרשמתי מהאסמכתאות שהוגשו ע"י שני הצדדים, כי האישה נושאת בחלק גדול יותר של ההוצאות שאינן תלויות שהות. ראה גם: תלה"מ (ראשון לציון) 19268-06-20. לפיכך, אני מייחסת לאישה השתתפות בפועל בצרכי הקטינים בגובה 60%, ואילו האיש נושא בפועל ב-40% מהוצאות הקטינים.
110. יוזכר, כי בהלכת פלונית נקבע, כי אין מקום לחייב את בית המשפט להיצמד לנוסחאות אריתמטיות נוקשות, אלא יש להותיר שיקול דעת לחתור לשוויון מהותי בין ההורים.
111. על יסוד כל האמור לעיל, החל מיום 15.04.23 ובכל 15 לחודש, האיש יישא במזונות הבן ב. בסך של 1,400 ₪ לחודש, עד הגיעו לגיל 6, ובמזונותיה של הבת א. בסך של 400 ₪ לחודש, כאשר עם הגיעו של ב. לגיל 6, יפחת גם סכום מזונותיו לסך של 400 ₪ לחודש.
112. **באשר להוצאות המדור –** הרי שכל עוד הצדדים מתגוררים יחד (בהסדר נסטינג), הם ימשיכולשאת בהחזרי המשכנתא והוצאות החזקת הבית, בחלקים שווים. לאחר מכירת הבית, יישא האיש בהוצאות המדור של הקטין ב., עד הגיעו לגיל 6, ובהתחשב בחלוקת זמני השהות בין הצדדים ובהוצאות המדור הצפויות של האיש עצמו, בגובה 20% מהוצאות המדור של האישה, כנגד הסכם שכירות תקף או אישורי תשלום משכנתא, עד לתקרה של 5,000 ₪ לחודש, דהיינו סך החיוב במדור לא יעלה על 1,000 ₪ לחודש. לאחר הגיעו של הקטין לגיל 6, כל צד יישא בהוצאות המדור והחזקת המדור של עצמו, ללא תשלומי מדור בין הצדדים.
113. לאור התוצאה אליה הגעתי, לפיה בשלב זה, עומדים המזונות של הקטינים על סך של 1,800 ₪ לחודש (לא כולל מדור), בעוד שהאיש חויב במזונות זמניים בסך 2,350 ₪ לחודש (לא כולל מדור), הרי שהאיש שילם ביתר סך של 550 ₪ לחודש, וזאת החל מהמועד שבו הפכו זמני השהות לשוויוניים, קרי מיום 28.11.21. לפיכך, האיש יהא רשאי לקזז את התשלומים שבוצעו ביתר, החל מחודש דצמבר 2021 ועד לחודש אפריל 2023, מדמי המזונות השוטפים, וזאת בחלוקה ל-10 תשלומים, שווים ורצופים.
114. **אשר לחלוקת הוצאות חינוך ורפואה –** החלוקה הנוהגת בהעדר נסיבות מיוחדות, כי ההורים יחלקו בהוצאות בחלקים שווים ביניהם (השוו: רמ"ש (מחוזי מרכז) 21248-09-21 מ' נ' מ' (4.10.21)).
115. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות חינוך הקטינים, לרבות מעון, גן בעלות גן עירייה, צהרון ועד תום כתיב ג', תשלומי חובה לבי"ס, שיעורים פרטיים (בהסכמה), ובהעדר הסכמה לפי המלצת המורה המחנך או המורה

- המקצועי הרלוונטי), חוג אחד ומחזור אחד של קייטנה בחודשי הקיץ בעלות של קייטנת מתנ"ס.
116. קצבת המל"ל המשולמת עבור חינוך בגין כל קטין בתחילת שנה, תשמש עבור צרכי החינוך (כולל ציוד לימודי) של אותו קטין ויתרת ההוצאות תחולק בין הצדדים כאמור.
117. הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות ביטוח בריאות ממלכתי של הקטנים וכן בהוצאות רפואיות אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח בריאות ממלכתי, לרבות תרופות, אבחונים, טיפולים רגשיים, פסיכולוגיים או אחרים, משקפיים, טיפולי שיניים לרבות אורתודנט וכיו"ב. במקרה של מחלוקת ביחס לטיפול רפואי, תכריע דעתו של הרופא המטפל בקטין או הרופא המקצועי הרלוונטי.
118. סכום המזונות צמוד למדד המחירים לצרכן הקבוע היום, והוא יעודכן כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.
119. קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי תשלום לידי האישה.
120. סכום המזונות ישולם עד הגיע הקטנים לגיל 18 או סיום לימודיהם התיכוניים על פי המאוחר. במשך תקופת שירות צבאי החובה או שירות לאומי יעמוד סכום המזונות על שלישי מדמי המזונות, ככל שהקטנים או מי מהם ישהו בבית האישה.
121. סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של האישה, שפרטיו ימסרו לאיש.
122. על אף שתוצאת פסק הדין הינה שנפסקו מזונות לקטנים, אני מוצאת לנכון לחייב את האישה בהוצאות משפט בסך של 5,000 ₪, שישולמו לידי האיש בתוך 30 ימים, בגין העובדה שנדרשו סכומי מזונות גבוהים ומופרזים, שאינם תואמים את הנתונים בתיק. יצוין, כי ההוצאות נפסקו על הצד הנמוך, לאור התרשמותי כי האיש לא חשף את מלוא הכנסותיו בפני בית המשפט.
123. **בעניין הרכוש** כאמור, נושא מכירת הדירה המשותפת באמצעות הליך כינוס אמור להתבצע בלשכת ההוצאה לפועל, ומשכך אין צורך להרחיב בעניין זה במסגרת פסק הדין.
124. בהתאם להחלטת כב' השופטת מלר מיום 21.10.20, נקבעה תקופת השיתוף בין הצדדים ממועדנישואיהם ביום 09.02.10 ועד ליום הקרע (מועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך) ביום 28.01.20 ומונתה מומחית לצורך ביצוע איזון המשאבים בין הצדדים.

125. בדיון מיום 22.12.20, הוסכם על הרחבת סמכויותיה של המומחית באופן הכולל סמכויות חקירהלבחינת אופן התשלומים של האיש לקופת הפש"ר וטיבם של תשלומים אלו.
126. חוות דעת הוגשה לתיק ביום 23.05.21 ושאלות הבהרה נשלחו ע"י שני הצדדים ונענו ע"המומחית (מענה לשאלות הבהרה מטעם האישה הוגש לתיק ביום 14.06.21, ומענה לשאלות הבהרה מטעם האיש הוגש ביום 15.08.21). כמו כן, ביום 25.07.22 נחקרה המומחית בבית המשפט ע"י שני הצדדים.
127. בחוות הדעת בחנה המומחית את יתרות הבנקים, את יתרת המשכנתא, את יתרת הזכויותהסוציאליות של הצדדים, כלי רכב שהיה בבעלות האישה טרם הנישואין (מאחר ובמועד הקרעלא היו כלי רכב בבעלות הצדדים), יתרת הלוואות, לרבות הלוואות הנטענות להורי האישהיתרות כרטיסי אשראי, וזאת בנוסף להתייחסותה לתשלומים שבוצעו לתיק הפש"ר, כפי שפורטבתיק המזונות.
128. המומחית התייחסה לשתי הלוואות שהתקבלו, על פי הנטען, מהורי האישה. הלוואה הראשונההיא בסך 150,000 ₪ מתאריך 26.08.13 שבגינה קיים הסכם הלוואה חתום ע"י האישה והאיש גם יחד. נוסף על כך, הוצג דף חשבון המעיד על העברת סך של 150,000 ₪ לחברה הקבלנית לצורך רכישת דירת המגורים של הצדדים (ראה: נספח 12 לתצהיר האישה). בגין הלוואה זו לא בוצעו פירעונות בפועל ע"י מי מהצדדים. כמו כן, קיים תצהיר מיום 27.12.16 בתיק הפש"ר לפיו הורי האישה מוחלים על החוב הנ"ל (ראה: נספח 3 לתצהיר האיש). המומחית ציינה, כי לא ברור מעמדה המשפטי של הלוואה זו, שכן לא ברור האם המחילה בתיק הפש"ר מבטלת כליל את החוב, או שמא המחילה בתיק הפש"ר הינה רק על שם האיש ולכן לאישה עדיין קיים חוב, שיש להחשיבו כחוב משותף. לפיכך, המומחית ערכה שני חישובים – חישוב אחד עם הלוואה משנת 2013 וחישוב שני ללא הלוואה משנת 2013.
129. באשר להלוואה השנייה מתאריך 13.11.19 על סך 100,000 ₪, צוין כי קיים הסכם חתום ע"האישה מול הוריה, כאשר 50,000 ₪ נכנסו לחשבון הבנק המשותף של הצדדים ביום 13.11.19 ו-50,000 ₪ שולמו לקופת הפש"ר וכן קיימים החזרי הלוואה של האישה להוריה בגין הלוואה זו. המומחית קבעה, כי מדובר בחוב של האישה מתקופת הנישואין ולפיכך הינו בן איזון. על כן, הלוואה הנ"ל נלקחה בחשבון בשני החישובים שערכה המומחית.
130. נוסף על כך, בשני החישובים החריגה המומחית סך של 85,000 ₪ לטובת האישה, בגין רכב שהיהבעלותה טרם הנישואין.

131. על פי החישוב הראשון (כולל ההלוואה מהורי האישה משנת 2013), לאחר קיזוז החובות המשותפים מהזכויות המשותפות, על האיש להעביר לאישה סך של 78,466 ₪, לא כולל חוב המשכנתא המשותף. על פי החישוב השני (ללא ההלוואה משנת 2013), על האיש להעביר לאישה סך של 3,466 ₪, לא כולל חוב המשכנתא המשותף.
132. בחקירתה בבית המשפט ביום 25.07.22 הודתה המומחית, כי אלמלא ההלוואות מצד הוריה האישה והרכב שהוחרג לטובת האישה, הייתה האישה חייבת כספים לאיש ולא להפך, שכן זכויותיה הסוציאליות גבוהות משלו. ראה: מעמ' 13 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 24 ועד עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 5, וכן בעמ' 17 לפרוטוקול, ש' 11-17.
133. כן, הודתה המומחית, כי החריגה את שווי הרכב שהיה בבעלות האישה טרם הנישואין, למרות שיכול להיות שתמורת הרכב הופקדה לחשבון משותף של הצדדים ולא ידוע לה על חשבון בנק נפרד של הצדדים במהלך החיים המשותפים. עם זאת ציינה המומחית, כי נושא החרגת הרכב נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. ראה: עמ' 16 לפרוטוקול מיום 25.07.22 ש' 20-7.
134. לאחר עיון בחומר המצוי בתיק, השתכנעתי כי לא היה מקום להחריג את שווי תמורת הרכב שהיה לאישה טרם הנישואין מהרכוש המשותף. אמנם, על פי סעיף 5 (א) (1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, נכסים שהיו לצדדים טרם הנישואין אינם אמורים להיות בני איזון, אלא שלכלל זה יש חריג, כאשר מוכחת כוונת שיתוף ספציפית בנכסים מלפני הנישואין.
135. במקרה דנן, אין מחלוקת כי הכספים הופקדו לחשבון בנק ע"ש האישה, ששני הצדדים ראו בוחשבון משותף. כך, בסעיף 14 לתצהיר האישה נרשם, כי האישה ניהלה חשבון פרטי בבנק הפועלים טרם נישואיה, אליו נכנס האיש כשותף מיד לאחר הנישואין. לטענת האישה, הבנק שיעבד סך של 48,000 ₪, כאשר חלק מהסכום התקבל ממכירת רכב שהיה בבעלותה טרם הנישואין, לטובת הלוואה שניטלה להקמת העסק של האיש ובהליך הפש"ר כספים אלו מומשו ע"י הבנק. גם בסעיף 18 לתצהיר של מ. צוין, כי הכספים באמצעותם האיש הקים את העסק באו ממכירת הרכב של האישה, שהיא רכשה טרם נישואיה. נטען כי מדובר בסך של כ-88,000 ₪, אשר חלקם שימשו כהשקעה בעסק וחלקם הופקדו בבנק לטובת קבלת מסגרת אשראי בחשבון המשותף של הצדדים, שנוהל באותה תקופה בבנק הפועלים. גם בעדותו בבית המשפט שב וציין מ., כי האישה שיתפה את האיש בכספי מכירת הרכב שהיה בבעלותה טרם הנישואין לצורך הקמת העסק של האיש וחלק מהכסף הופקד בבנק ושועבד במסגרת הליך הפש"ר. ראה: עמ' 24 לפרוטוקול, ש' 14-41.
136. באשר להלוואה שנלקחה מהורי האישה ביום 26.08.13 בסך 150,000 ₪ - הרי שלא מצאתי לחייב בגינה מי מהצדדים במסגרת פסק הדין בתיק דנן.

בשונה מההלוואה בסך 100,000 ₪ משנת 2019, המוחזרת ע"י האישה בפועל ממועד הינתנה, אין מחלוקת כי ההלוואה בסך 150,000 ש"ח מעולם לא נפרעה ע"י מי מהצדדים וזאת על אף שקיים הסכם הלוואה חתום ע"י שני הצדדים מיום 26.08.13 במסגרתו התחייבו הצדדים להחזיר את קרן ההלוואה ב-100 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, שהראשון בהם יבוצע ביום הראשון לחודש 11 בשנת 2014. ראה: נספח 12 לתצהיר האישה. האישה מסרה למומחית, כי הייתה הסכמה בין הצדדים שההלוואה לא תוחזר כל עוד מתקיימים חיים משותפים בינה לבין האיש, אלא שהסכמה מעין זו מעולם לא הועלתה על הכתב. ראה: הערת שוליים בעמ' 4 לחוות הדעת של המומחית.

137. יתרה מכך, בסעיף 3 להסכם ההלוואה צוין כי יתרת ההלוואה תעמוד לפירעון מידי במקרה שבוהלווה הוכרז פושט רגל או ננקטו נגדו הליכי פשיטת רגל. דא עקא, שלא זו בלבד שההלוואה לא עמדה לפירעון מידי כאשר האיש נקלע להליך פש"ר, אלא להפך, הורי האישה חתמו, ביום 27.12.16 על הסכמה למחיקת תביעת החוב שלהם ואי זכאות לדיבידנד כלשהוא, שהוגשה לכב' בית המשפט המחוזי בתל אביב. ראה: נספח 3 לתצהיר האיש.

138. א' העידה, כי החתימה את הצדדים על הלוואה של 150,000 ₪ לצורך הליך הפש"ר, כדי לסייע לצדדים בזמן פשיטת הרגל וכדי שהבנק לא יהיה נושה על חשבון ה-150,000 ₪ וכי היא מחלה על החזר ההלוואה, כל עוד הצדדים חיו יחד ולפני שהאישה גילתה כי האיש בגד בה. ראה: עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 22-34. א' נשאלה, היכן רשום כי היא ובעלה מוחלים על הסכם ההלוואה רק כל עוד הצדדים נשואים והשיבה שהיא צריכה לראות והיא לא זוכרת מה כתוב. יתרה מכך, נוצר הרושם כי א' עצמה אינה משוכנעת שעומדת לה זכות תביעה לעניין ההלוואה הנ"ל, שכן לטענתה: "על ה-150 אני צריכה לבדוק אם בכלל ויתרתי, ויתרתי לטובת זה שהנושים לא ייקחו, אבל לא ויתרתי, לא לגמרי ויתרתי כי ברגע שהם מתגרשים, למה שאני אתן לו הלוואה מתנה? מה, אני מחלקת מתנות?". ראה: עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 7-12, ש' 27-38.

139. גם מ. העיד, כי מחל על החזר ההלוואה בסך 150,000 ₪ לצורך הליך הפש"ר, בטענה ש"רציתי שייגמר הסיפור הזה". כאשר נשאל מ., היכן רשום שהוויתור הוא רק לצרכי הליך הפש"ר, השיב שאין בפניו את המסמך, אולם רשום במסמך שהוויתור הינו רק לצרכי הליך הפש"ר. ראה: עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 8-26. מ. אף הודה, כי אם בני הזוג היו ממשיכים לחיות ביחד, יכול להיות שלא היה גובה את החזר ההלוואה בסך 150,000 ₪. ראה: עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 1-3.

140. לא למותר לציין, כי כתב הויתור שנחתם ע"י הורי האישה והוגש לכב' בית המשפט המחוזי לאכלל שום תנאים ולא צוין בו כי הויתור בתוקף רק להליך הפש"ר או רק כל עוד בני הזוג נשואים.
141. **בנסיבות אלו, שבהן הורי האישה לא הגישו תביעה נגד הצדדים בגין ההלוואה בסך 150,000 ₪ והאישה עצמה לא שילמה דבר על חשבון ההלוואה הנ"ל, באופן שעשוי היה להקנות לה מעמד לחזור לאיש בגין חלקו בהלוואה הנ"ל, איני רואה מקום לחייב את האיש בגין החזר ההלוואה הנ"ל, במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים.**
142. לא למותר לציין ומבלי לקבוע מסמרות לעניין זה, כי גם אילו היו הורי האישה מגישים תביעה בגין ההלוואה הנ"ל, היה עליהם לעבור משוכה כבדה בגין העובדה שלא פעלו לגביית החובבהתאם לתנאי הסכם ההלוואה, משנת 2014 ועד היום וכן לאור כתב הויתור שהגישו לכב' בית המשפט המחוזי בהליך הפש"ר, אשר לא כלל שום תנאים. עוד יצוין, כי בהתאם לצו הפטר שלהאיש, שנחתם ביום 22.12.19 (ראה: נספח 1 לתצהיר האישה), בטלים כל החובות בני התביעה שעילתם לפני מתן צו הכינוס שניתן ביום 21.05.15.
143. לא כך הדבר לעניין ההלוואה משנת 2019. אמנם, הסכם ההלוואה מתאריך 14.11.19 נחתם ע"י האישה בלבד (ראה: נספח 2 לתצהיר האישה), אולם כספים אלו שימשו לצורך סגירת החוב של האיש במסגרת הליך הפש"ר וכיסוי התחייבויות בחשבון הבנק המשותף של הצדדים. יצוין, כי בסעיף 19 לתצהירו, טען האיש, כי האישה מנסה לחייב אותו בכספים שנטלה מהוריה לאחר הסכסוך, אשר לא התקבלו לכיסו אלא "לכיסה ושימשו רק אותה", אלא שטענה זו לא הוכחה. להפך, האישה צירפה כנספח 3 לתצהירה אסמכתאות לפיהן ביום 17.11.19 הועבר לתיק הפש"ר סך של 50,000 ₪, "בהוראת מ." ביום 08.12.19 הועבר סך נוסף של 28,313 ₪ "בהוראת ל.ר." וזאת לאחר שביום 13.11.19 הופקד סך של 50,000 ₪ בחשבון הבנק המשותף לצדדים וממנו בוצעה העברה לטובת תיק הפש"ר. עוד צירפה האישה אישור, כי ביום 22.12.19 קרי לאחר ביצוע התשלומים הללו, נחתם צו הפטר לחובות האיש. ראה: נספח 1 לתצהיר האישה. נוסף על כך יצוין, כי מועד הקרע בין הצדדים נקבע ליום 28.01.20. לפיכך, ההלוואה מיום 14.11.19 נלקחה לפני מועד הקרע, ובתקופה שבה האישה עוד תכננה לחגוג את יום הולדתו ה-40 של האיש ולסייע לו בפתיחת "דף חלק", באמצעות סילוק יתרת החוב בתיק הפש"ר על ידי נטילת ההלוואה מהוריה. ראה: סעיף 41 לתצהיר האישה.
144. האיש נשאל, כיצד נסגר תיק הפש"ר, והשיב, כי החוב בתיק הפש"ר היה חוב משותף של זוג נשוי, וכי אילו החוב הזה היה קיים במועד עריכת חוות הדעת, הייתה המומחית מחלקת את החוב בין הצדדים. עוד טען, האיש, כי החוב נסגר באמצעות עזרה של ההורים שלו וההורים של האישה. עם זאת,

האיש הודה שהוריו לא העבירו כספים לבנק או לקופת הפש"ר, אלא לטענתו העבירו כספים לידיהם והוא עשה בכספים כאוות נפשו. כאשר נשאל האם תיק הפש"ר נסגר באמצעות כספים שהועברו ע"י הורי האישה השיב, כי הדבר יכול להיות וכי האישה פעלה משיקולים שלה ורצתה לכסות חצי מהחוב שלה, כי היא הרגישה רע. ראה: עמ' 45, ש' 28-8. האיש נשאל מדוע הוא סבור שאינו צריך להשיב את ההלוואה שהורי האישה נטלו על מנת שהוא יוכל לסגור את תיק הפש"ר, והשיב שהוא לא יודע לצורך מה נלקחה ההלוואה הזו ולא הייתה לו שום סיבה לקחת הלוואה, שכן יכול היה להמשיך בביצוע תשלומים לתיק הפש"ר. אולם לאחר מכן, הודה האיש: "ר. לקחה כנראה לסגור את פשיטת הרגל בשביל שהיא תוכל להמשיך בטיולים שלה בחוץ לארץ ביחד איתנו, אז היא כנראה התאמצה וסגרה את ההלוואה. הלוואה של שנינו בפש"ר בפשיטת רגל". וכן: "מה ש ר. עשתה ר. עשתה. היא לקחה כסף מההורים שלה? יכול להיות שהיא לקחה כסף מההורים שלה. היא סגרה, שילמה את החלק שלה בפשיטת רגל". כאשר נשאל, מה הכוונה "החלק שלה בפשיטת רגל", השיב: "50-50 לא?", ואף הדגיש, כי ברור שמדובר בחוב משותף. ראה: עמ' 54 לפרוטוקול, ש' 40-18, וכן בעמ' 55 לפרוטוקול, ש' 11-1.

145. הווה אומר לטענת האיש, החוב בקופת הפש"ר היה משותף והאישה הייתה אמורה להתחלק עמו בחוב הנ"ל, אילו היה קיים במועד הקרע. אם כך הדבר, מדוע סבור האיש כי אינו צריך להתחלק עם האישה בהלוואה שנלקחה מהוריה, טרם מועד הקרע, לצורך כיסוי החוב המשותף הנ"ל? שהרי אלמלא ההלוואה מצד הורי האישה, ברי כי האיש היה ממשיך לשלם את התשלומים החודשיים לקופת הפש"ר, עד לסילוק יתרת החוב. סילוק יתרת החוב בתיק הפש"ר הביא לכך שאותו חוב משולם להורי האישה, במקום לתיק הפש"ר וכתוצאה מכך נהנה האיש מהסרת ההגבלות הכרוכות בניהול תיק פש"ר במועד מוקדם יותר.

146. זאת ועוד, כפי שצינתי בפרק המזונות, טענת האיש, כי הוריו סייעו בכיסוי החוב בהליך הפש"ר לא הוכחה, בעוד האישה הוכיחה באסמכתאות, כי ההלוואה מהוריה נועדה לכיסוי החוב הנ"ל.

147. נוסף על כך, האיש אמנם לא חתם על ההלוואה מהורי האישה בשנת 2019, אלא שבאותה מידה, הוא לא חתם על ההלוואות הנוספות שנטלה האישה באותה שנה מחברת ישראלכרט (ראה: נספח 14 לתצהיר האישה). אף על פי כן, האיש הודה שהלוואות מחברת ישראלכרט הינן הלוואות משותפות, גם בהעדר חתימתו, מאחר ומדובר בהלוואות ששימשו לצרכים משותפים של הצדדים (ראה: סעיף 27 לכתב ההגנה בתביעה הרכושית).

148. האישה העידה, כי היא חתמה על הסכם ההלוואה מול הוריה בתקופת הנישואין, וכי האיש אינו חתום על הסכם ההלוואה, שכן במועד חתימת הסכם ההלוואה, קרי 14.11.19, הם חיו חיים משותפים, היא לא חשבה שהנישואין

יסתיימו וסמכה על האיש. לעומת זאת, בשנת 2013, ההורים משני הצדדים נתנו הלוואות לצורך רכישת דירת המגורים ולכן כל צד חתם על הסכם הלוואה מול הורי הצד האחר. ראה: עמ' 35 לפרוטוקול מיום 25.07.22 ש' 5-23.

149. גם מ. העיד, כי האיש לא חתם על ההלוואה משנת 2019, שכן הצדדים היו נשואים הרבה שנים, לעומת ההלוואה בסך 150,000 ₪ שניתנה בשנת 2013, בתחילת החיים המשותפים של הצדדים. נוסף על כך, באותה מידה האיש לא חתם על ההלוואות שהאישה נטלה מחברת ישראלכרט. ראה: עמ' 26 לפרוטוקול, ש' 5-10.

150. א' העידה, כי על אף שהאיש לא חתם על ההלוואה משנת 2019, הוא ידע על נטילת ההלוואה הנ"ל. לטענת א' היא אף נחשפה לתכתובת מייל במחשב של הצדדים, בין האיש לעורכת דינו, במסגרתה האיש שאל את עורכת הדין האם להחשיב את הסך של 100,000 ₪ כמתנה או כהלוואה, דבר המלמד על כך שהוא ידע כי מדובר בהלוואה. ראה: עמ' 3 לפרוטוקול, ש' 13-38. יצוין, כי לטענת א', קיימת גם הקלטה שבה האיש אמר לאישה, כי קודם עליהם להחזיר הלוואה אחרת ואת החזר ההלוואה להוריה אפשר לדחות, אולם יצוין, כי הקלטה כזו לא הוצגה בפני בית המשפט. ראה: עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 15-20. גם מ. העיד, כי בחודש דצמבר 2019, האיש פנה לאישה ואמר לה שהוא צריך לשלם חוב אחר, לפני שמחזירים את החוב להוריה, דבר המעיד על כך שהאיש היה מודע לכך שמדובר בהלוואה. ראה: עמ' 27 לפרוטוקול, ש' 31-37.

151. לטענת האיש, אין זה סביר, כי הוריה של האישה, שסייעו לה כלכלית במהלך חיי הנישואין, בעתשהצדדים כלכלו את עצמם באמצעות שתי משכורות, יעמדו, דווקא עתה, על החזר ההלוואה בסך 100,000 ₪, בתקופה שבה בתם נאלצת לכלכל עצמה ממשכורת אחת וטוענת לקריסה כלכלית. אולם, גם האישה וגם הוריה הבהירו כי הורי האישה הם רק אמצעי מקשר להעברת הסך של 100,000 ₪ מהבנק לצדדים, שכן הבנק סירב ליתן הלוואה לצדדים, ולפיכך הורי האישה נטלו את ההלוואה במקום הצדדים, והאישה משיבה את ההלוואה להוריה, בסך של כ- 2,800 ₪ לחודש, בהתאם ללוח הסילוקין מהבנק. ראה: נספח 2 לתצהיר האישה, עמ' 4 לחוות הדעת של המומחית וכן עדותה של האישה בעמ' 34 לפרוטוקול מיום 25.07.22 ש' 23-31, ובעמ' 36 לפרוטוקול, ש' 23-27.

152. גם בדפי הבנק שצורפו ע"י האישה, כנספח 13 לתצהירה, ניתן לראות כי האישה החלה להשיבאת ההלוואה להוריה בסמוך לאחר מועד היתנה, עוד בטרם מועד הקרע, וכן בחודשים שלאחר מכן באופן רציף, כאשר בשלב זה, האיש היה עדיין פעיל בחשבון הבנק המשותף, הפקיד אליו את הכנסותיו וחזקה שהיה מודע להחזרים אלו.

153. א' העידה כי היא ובעלה עומדים על החזר ההלוואה מאחר והחזר מבוצע לבנק, והם רקהמתווכים. ראה: עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 8-6, עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 19-27, עמ' 15 לפרוטוקול, ש' 11-34. גם מ. העיד, כי על ההלוואה בסך 100,000 ₪ הם לא מחלו ולא היו מוחלים, גם אם הצדדים היו נשאים יחד, שכן הוא ניסה להניא את האישה מליטול את ההלוואה הזו, אולם האישה עמדה על כך. לפיכך, הוא נאלץ לקחת את ההלוואה מהבנק, והאישה כיום עומדת מאחורי ההלוואה הזו, כפי שהוא חונך אותה. ראה: עמ' 23 לפרוטוקול, ש' 15-37.

154. יצוין, כי עדותם של הורי האישה בעניין עמידתם על החזר ההלוואה בסך 100,000 ₪ הייתהאמינה בעיניי, ולא התרשמתי כי מדובר בניסיון לפגוע באיש או בניסיון להפוך "מתנה" ל"הלוואה", רק בשל פרוץ הסכסוך בין הצדדים. כך למשל, הורי האישה לא היססו להודות, כי הסיוע לצדדים בסך 1,000 ₪ לחודש, למשך 3 שנים, היה בגדר מתנה ואין להם כל כוונה לדרוש זאת בחזרה. ראה: עדותה של א' בעמ' 10 לפרוטוקול, ש' 41-40, ובעמ' 15 לפרוטוקול ש' 9-1, וכן עדותו של מ. בעמ' 26 לפרוטוקול, ש' 36-40, ובעמ' 28 לפרוטוקול, ש' 29-37.

155. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי ההלוואה מהורי האישה בסך 100,000 ₪ הינה בגדר חוב משותף של הצדדים שצריך להילקח בחשבון במסגרת איזון המשאבים.

156. חישובים כספיים נוספים בין הצדדים בתאריך 01.08.21 הגישה המומחית עדכון לבית המשפט, ממנו עולה כי התקבל בידיה מסמך בדבר החזר מס לו זכאים הצדדים בגין שנת 2019 בסך של 8,078 ₪. לטענת האישה, הכספים הופקדו בחשבון הבנק של האיש והיא זכאית למחיצתם. המומחית ציינה כי היא תידרש לבחינת הנקודה ותעדכן את איזון המשאבים בהתאם, אולם בפועל, הדבר לא נעשה ע"י המומחית. בדיון מיום 25.07.22 אישר האיש, כי חשבון הבנק המצוין בהודעה על ביצוע החזר מס, הוא חשבון הבנק שלו. המומחית ציינה, כי ככל שהחזר המס אכן הופקד לחשבון האיש, הרי שהאישה זכאית למחיצתו. ראה: עמ' 21 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 24-34.

157. נוסף על כך, מדפי הבנק שצורפו כנספח 13 לתצהיר האישה עולה, כי בתאריך 14.01.20 דהיינושבועיים לפני מועד הקרע, התקבל בחשבון הבנק מענק לידה בסך 56,152 ₪ בגין הולדת הבן ב. בתאריך 14.12.19. מענק הלידה שולם בגין חופשת לידה באורך 3.5 חודשים, דהיינו בערך עד סוף חודש מרץ 2020. לטענת האישה, האיש זכאי ליהנות רק מחלק יחסי של מענק הלידה הנ"ל, קרי עד מועד הקרע בלבד. בחקירתה, ציינה המומחית כי לא הייתה מודעת למהות התשלום הנ"ל, אולם בהתחשב במועד הקרע, בעובדה שמשכורת האיש לא נכנסה לחשבון המשותף בגין אותה תקופה ומענק הלידה אמור להוות משכורת של האישה, יש לגרוע חלק מהסכומים

לטובת האישה. ראה: מעמ' 19 לפרוטוקול מיום 25.07.22, ש' 25 ועד עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 8.

158. כמו כן, לטענת האישה, היא נאלצה ליטול הלוואות נוספות וחדשות, לאחר מועד הקרע, על מנת לפרוע חובות משותפים שלה ושל האישה. ראה: נספח 15 לתצהיר האישה.

159. בדיון מיום 25.07.22, נשאלה המומחית, האם ראוי שעלויות הריבית של ההלוואות יתחלקו בין הצדדים והשיבה בחיוב. יחד עם זאת הובהר, כי ככל שנלקחו הלוואות נוספות לאחר מועד הקרע, לצורך פירעון הלוואות משותפות, צריך לבחון או את ההלוואות המקוריות או את ההלוואות החלופיות, אולם לא מחשבים בכפל. ראה: עמ' 22 לפרוטוקול מיום 25.07.22.

160. גם בחקירתה טענה האישה, כי היא נאלצה לקחת הלוואות נוספות לאחר מועד הקרע, לרבות לאחר מועד הגשת התצהיר מטעמה. לטענתה, היא לוקחת הלוואות רבות מכל מיני מקורות בריביות יקרות, כאשר בתקופת החיים המשותפים, החזר ההלוואות החודשי עמד על כ-6,500 ש"ח לחודש וכיום ההחזרים גדלו ל-8,500 ש"ח לחודש, כולל החזר ההלוואה להוריה, והיא מתקשה לעמוד בכך. ראה: מעמ' 30 לפרוטוקול מיום 25.07.22 ש' 32 ועד עמ' 32 לפרוטוקול, ש' 31.

161. לעומת זאת, האיש הודה בחקירתו כי הוא לא משתתף בהחזר השוטף של ההלוואות המשותפות, שכן מבחינתו, חלקו בהחזר ההלוואות יחושב במסגרת חוות הדעת האקטוארית. ראה: מעמ' 58 לפרוטוקול, ש' 36 ועד עמ' 59 לפרוטוקול, ש' 19.

162. בסיום הדיון מיום 03.08.23, ניתנה החלטה לפיה המומחית תיתן הצעת מחיר לעניין חישוב הריביות בגין ההלוואות בהן נושאת האישה כלפי צדדים שלישיים, למעט הוריה, דהיינו בנקים וחברות אשראי.

163. ביום 04.08.22 הגישה האישה בקשה להורות למומחית להשלים את חוות דעתה, כך שתתייחס לנושאים הבאים: חישוב הריביות בהן נושאת האישה בגין ההלוואות המשותפות, לרבות ההלוואה מהוריה; חישוב חלקו היחסי של האיש במענק הלידה שקיבלה; חישוב חלקה של האישה בהחזר המס שקיבל האיש; השבת ההפקדות שביצעה האישה לביטוחי המנהלים וקופות הגמל של האיש לאחר מועד הקרע.

164. ביום 15.08.22 הוגשה תגובת האיש לבקשה זו, במסגרתה ביקש כי האישה תמציא אישור בדברגובה מענק הלידה כדי לאמת את המבוקש על ידה, וכן אישור להפקדות הנטענות לטובת הביטוחים של האיש. לעניין החזר המס, ביקש האיש לקזז קבלה עבור הוצאות רואה החשבון שלו, לצורך הגשת החזר המס.

165. בהמשך, צירף האיש חשבון חיוב בסך 1,170 ₪ לטובת מ.ה ניהול וייעוץ בע"מ. לטענת האישה, לא מדובר בקבלה על תשלום בפועל לרואה חשבון, ובכל מקרה, לא ברור מדוע יש צורך בשירותי רו"ח לצורך קבלת החזר מס, כאשר האיש טוען שהוא שכיר.

166. ביום 16.09.22 הודיע האיש כי הוא מתנגד לחישובי ריבית על הלוואות מכרטיסי אשראי, שממילא הן נמוכות ומפורטות במסגרת לוח סילוקין, וניתן להצמיד את הסכום הכולל במחשבון בנק ריבית ישראל המפורסם לציבור. עוד טען האיש, כי הוא מתנגד לחישוב ריבית על ההלוואה שנטלה האישה מהוריה, כאשר עצם נטילת ההלוואה שנוי במחלוקת.

167. ביום 19.09.22 ולאחר קבלת הצעת המחיר של המומחית, ניתנה החלטתי לפיה המומחית תערוך חישוב של הריביות בגין ההלוואות המשותפות לבנקים ולכרטיסי אשראי, ללא ההלוואה מהורי האישה, המצויה במחלוקת. נקבע, כי המומחית תבצע את החישוב בתוך 14 ימים.

168. לאחר החלטה זו, הצדדים הגישו סיכומיהם כאשר סיכומי התשובה מטעם האישה הוגשו ביום 22.12.22, אולם באופן תמוה, אף אחד מהצדדים לא דאג להשלמת החישוב מטעם המומחית טרם הגשת הסיכומים.

169. ביום 12.04.23, ניתנה החלטתי לפיה הצדדים יבהירו מדוע טרם הוגש החישוב מטעם המומחית לתיק. ביום 18.04.23, הודיעה האישה, כי בחודש ספטמבר 2022, המומחית שלחה לצדדים את רשימת הנתונים הדרושים מבנקים ומכרטיסי אשראי, הדרושים לה לצורך עריכת החישוב. לטענת האישה, פניית המומחית דרשה פניות רבות לגורמים בנקאיים ולנוכח היקף החומר המבוקש והחגים, לא היה סיפק בידי האישה להשיג את החומר המבוקש במועד, והחומר הועבר למומחית רק ביום 15.04.23. לפיכך, יש להמתין לעדכון המומחית מתי יושלם החישוב מטעמה.

170. בנסיבות אלו, נוצר עיכוב במתן פסק הדין.

171. **לעניין מענק הלידה של האישה** – נקבע בזאת, כי האיש זכאי רק לחלק יחסי של מענק הלידה עד למועד הקרע, בכפוף לאסמכתא שתציג האישה לעניין גובה המענק והתקופה בגינה ניתן.

172. **לעניין החזר המס שקיבל האיש** – לאור העובדה שמדובר בהחזר מס המתייחס לשנת 2019, קריטרם מועד הקרע, והתקבל רק לחשבון של האיש, הרי שהאישה זכאית למחציתו, קרי לסך של 4,039 ש"ח. יצוין, כי איני רואה מקום לקזז מחלקה של האישה את העלות הנטענת של תשלום לרו"ח, כאשר האיש לא צירף אסמכתא לתשלום בפועל לרו"ח ולא הוכיח כי בוצע תשלום לרואה חשבון לצורך קבלת החזר מס כאמור.

173. **לעניין תשלומים שביצעה האישה לטובת ביטוחי מנהלים וקופות גמל של האיש לאחר מועד הקרע** - מאחר ובעניין זה לא הובאו בפני אסמכתאות

והנושא לא נידון לגופו, מאחר והאיש לאהתנגד לעצם ההשבה אלא ביקש לבחון אסמכתאות בגין כך, מצופה מהצדדים לבצע את ההתחשבות בעצמם או בסיוע באי כוחם ואיני מוצאת להידרש לכך במסגרת פסק הדין.

174. **לעניין חישוב הריביות בגין הלוואות המשותפות –** המומחית ביקשה לקבל הבהרות ביחס לחישוב המשלים הנדרש ממנה. ביום 01.05.23, לאחר קבלת התייחסות הצדדים, ניתנו הנחותי לעניין זה. בהחלטתי מיום 01.05.23 נקבע, כי המומחית תבחן את הריביות על הלוואות חדשות, רק אם יוכח, באסמכתאות בנקאיות, כי מדובר בגלגול של הלוואות משותפות קודמות. עוד נקבע, כי הריבית על יתרת החובה בחשבון המשותף תיבדק, רק אם נוצרה מהתנהלות משותפת של הצדדים ומחובות משותפים שלא הושבו במועד, ולא מהתנהלות אישית של מי מהצדדים לאחר מועד הקרע. המומחית הבהירה, כי ההלוואות החדשות ניטלו ע"י האישה לאחר מועד הקרע, נוסף על הלוואות הקודמות. עוד הבהירה המומחית, כי בדיקת התנהלות הצדדים בחשבון המשותף לאחר מועד הקרע כרוכה בשעות עבודה רבות והצגת אסמכתאות. לפיכך, בהחלטתי מיום 16.05.23 נקבע, כי המומחית תחשב את הריביות רק עבור הלוואות משותפות שניטלו בתקופת השיתוף ולא ביחס להלוואות חדשות שניטלו ע"י האישה לאחר מועד הקרע. עוד נקבע, כי אין מקום לבדוק את ההתנהלות הצדדים בחשבון המשותף לאחר מועד הקרע, לאחר שהסתיים שלב ההוכחות, ובפרט שעלות התשלום למומחית בין הבדיקה עשויה לעלות על הריבית בגין המינוס הנטען.

175. ביום 04.06.23, הוגש החישוב מטעם המומחית לעניין הריביות, והועבר לתגובת הצדדים. האישה הודיעה, כי מדובר בחישוב רק על חלק מהלוואות שהיא נאלצה ליטול, אולם היא מכבדת את החלטת בית המשפט ומסכימה לחישוב של המומחית. האיש לא חלק על החישוב של המומחית, אלא שלטענתו הריבית עד תום תקופת הלוואה כמעט ושווה לחלקו ביתרת הלוואה לסילוק. לפיכך, הוא מעדיף להיעזר בהוריו לפירעון חלקו בהלוואה המשותפת ולא לשאת בריבית עד לתום חיי הלוואה. בתגובה, השיבה האישה כי כיום כבר אין לה יכולת לסלק את החוב בפעימה אחת, שכן מדובר בחוב שנוצר ממספר התחייבויות שניטלו הצדדים בתקופת החיים המשותפים, וההלוואה המשותפת כבר מוזכרת במסגרת הלוואה גדולה יותר.

176. **לאחר עיון בטענות הצדדים, נחה דעתי כי יש לחייב את האיש במחצית הריביות המפורטות בתחשיב של המומחית, העומדות על סך כולל של 16,143 ₪.**

177. ממועד הקרע בין הצדדים ועד היום, האיש לא נשא בהחזר השוטף של הלוואות המשותפות, אלאהותיר את האישה להתמודד לבדה עם הלוואות אלו, בטענה שחלקו יחושב בסופו של יום, במסגרת חוות הדעת של

המומחית. רק לאחר שהאישה נאלצה ליטול הלוואות נוספות, כדי לעמוד, בין היתר, בהתחייבויות המשותפות, הודיע האיש, כי הוא נכון לפרוע את חלקו האלטר. בשלב זה, כבר לא ניתן לחייב את האישה לפרוע את יתרת הלוואה בתשלום אחד, כדי להימנע מהריביות.

178. לאור כל האמור לעיל, הנני מאשרת את חוות הדעת של המומחית מיום 23.05.21 ביחס לתחשיב איזון ב', דהיינו ללא הלוואה מהורי האישה משנת 2013 (אך כולל הלוואה משנת 2019), בכפוף לשינויים הבאים:א.אין מקום להפחית מזכויותיה של האישה את שווי הרכב שהיה לאישה טרם הנישואין.ב.חלקו של האיש במענק הלידה יחושב רק באופן יחסי, עד למועד הקרע, בכפוף להצגת אסמכתא מצד האישה לעניין גובה המענק והתקופה בגינה ניתן.ג.האישה זכאית למחצית החזר המס שקיבל האיש בגין שנת 2019, בסך 4,039 ₪.ד.הצדדים יתחלקו גם בריביות על הלוואות המשותפות, בסך של 16,143 ₪.

179. הצדדים רשאים להגיש פסיקתא מוסכמת לחתימה לעניין סכום האיזון הכולל בהתאם לאמורבסעיף 178 דלעיל, בתוך 14 ימים.

180. אם הצדדים לא יצליחו להגיע להסכמה בדבר אופן החישוב, יבוצע החישוב המדויק ע"י המומחית, בהתאם למפורט לעיל, והצדדים יישאו בשכר טרחת המומחית בחלקים שווים. הפנייהלמומחית תיעשה בחלוף 14 הימים המפורטים בסעיף 179 דלעיל.

181. נוכח התוצאה אליה הגעתי בתיק הרכושי, לפיה טענותיו של כל צד התקבלו באופן חלקי, אין צולהוצאות בתביעה הרכושית.

182. המזכירות מתבקשת לסרוק את פסק הדין גם לתיקים הקשורים ולסגור את כלל התיקיםהתלויים ועומדים. ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023,

בהעדר הצדדים. מורן ואלך-ניסון, שופטת